

Cuprins

Secțiunea Științe

Ce sunt ticurile nervoase	2
Spongierii	4
Superlative și curiozități geografice în Europa	6

Secțiunea Atelier de lectură și scriere creativă

Portrete	8
Cititorii recomandă	9
Școala de creație literară. Fabrica de povești	10

Secțiunea Arte plastice

Arta gotică	24
Creații artistice	25

Secțiunea Proiecte internaționale

Proiectul eTwinning „We Are Europe!”	28
Proiectul eTwinning „Farming Around Europe”	30

Secțiunea Concursuri, Proiecte educaționale

Pasiunea mea: Teatrul	32
Pasiunea mea: Electronica	34
Site „Programare Ro”	35
Cupa „1 DECEMBRIE”	36
Imnul „Gheorghe Lazăr”	38
Emoții înainte de examene? Psihologul recomandă... ..	40
Cărțișor de mărtișor	41
Obiceiuri de primăvară	42
Scrisoare către țara mea	44
Proiect educațional „Pe urmele lui Franz Binder”	48
Viața în mișcare – Concursul de badminton	51
Elevi premiați la olimpiade și concursuri școlare și extrașcolare	52

Clăpăitul des, gestică excesivă, dilatarea nărilor, respirație profundă, mușcarea buzelor și a obrajilor, roșul unghiilor, dresul vocii sau legănatul, toate sunt ticuri nervoase întâlnite la tot pasul.

CE SUNT TICURILE NERVOASE?

Coordonator: prof. Gabriela Săndulescu

- Acest tic exprimă: plictiseală, supărare, furie, tristețe, oboseală etc.;
- Pentru unii copii, se poate manifesta până târziu în copilărie;
- Suptul degetelului este un tic care îl calmează pe copil.

- 35% dintre adulți au acest tic;
- Exprimă: supărare, oboseală, agitație sau foame;
- Remedii: sport, vizionarea unei comedii, practicarea unei activități preferate sau savurarea unui fel de mâncare favorit.

De ce apar ele?

Psihologii susțin că apariția ticurilor reprezintă un simptom care de cele mai multe ori marchează o tulburare afectivă, cauzată de prezența unui conflict interior, o traumă sau o situație stresantă. Ele pot apărea indiferent de vârstă, dar sunt mai frecvente în rândul copiilor, cu precădere la băieți. Aproximativ 20% din copiii de vârstă școlară sunt afectați de ticuri. De foarte mult ori acestea sunt „contagioase”, deoarece copiii au tendința de a imita colegul de bancă, prietenul sau părinții.

Prezența lor este mai intensă în condiții de stres și scad în intensitate atunci când persoana respectivă este relaxată, în timpul somnului, ele dispar complet.

Conform opiniei specialiștilor, există trei tipuri de ticuri: motorii (implică mișcări ale corpului), verbale (se manifestă prin rostirea unor cuvinte sau a unor sunete) și ticurile complexe (combină ticuri verbale cu mișcări ale corpului). Toate gesturile repetitive sau grimasele pe care o persoană le face „din senin” și în mod repetat pot dispărea. Specialiștii spun că, în funcție de cauze, ticurile pot fi atenuate și, în unele situații, „vindecate”.

Majoritatea persoanelor au ticuri sau au avut anumite perioade din viață în care s-au confruntat cu acest fenomen. De obicei, ticurile trec doar prin efortul celor afectați dacă aceștia devin conștienți de existența lor și îi deranjează. În unele cazuri, doar înlocuim un tic mai vechi cu unul mai nou. Acest lucru se întâmplă pentru că, de fapt, ticurile nu sunt inutile persoanei, așa cum pot părea, ci o ajută în viața de zi cu zi. Mai exact, specialiștii spun că ele sunt un truc de care ne folosim pentru a diminua din disconfortul emoțional și uneori chiar din disconfortul fizic resimțit în anumite situații.

Tulburările neuropsihice

O tulburare neuropsihiatrică ce apare în copilărie se manifestă printr-o multitudine de ticuri care afectează persoana de nenumărate ori în timpul zilei.

Este vorba despre sindromul Tourette, care apare la o persoană din 100. Ticurile acestor persoane pot fi severe și complexe, fiindcă pot combina sunetele cu mișcările corpului și le afectează activitățile de zi cu zi. Persoanele cu Tourette asociază ticurilor și sindromul de deficit de atenție, boli obsesiv-compulsive, anxietatea și depresia.

Copiii pot avea diferite ticuri, multe dintre ele învățate și transformate în reflexe, dar care dispar în timp. Astfel de ticuri sunt suptul degetului sau bătutul din palme atunci când micuții se bucură. În alte cazuri, ticurile apar în copilărie din motive precum privarea afectivă, conflictele din familie sau de la școală, traume. De aceea, adultul poate să aibă același tic din copilărie sau poate să dezvolte o variantă a acestuia. Alteori, ticurile ascund probleme foarte grave, precum tulburările de dezvoltare din spectrul autist.

Cele mai frecvente ticuri nervoase la copii:

- clipitul în exces;
- ridicarea sau mișcarea sprâncenelor;
- mușcarea buzelor;
- lovituri incontroabile ale mâinilor și picioarelor;
- bâlbâiala;
- rosul unghiilor;
- scrâșnitul dinților.

Înțelegerea ticurilor

Greșeala cea mai frecventă este aceea de a certa persoana care are anumite ticuri, de a i se interzice să facă gesturile respective sau, mai rău, amuzamentul pe seama acestora. Psihologii spun că atitudinea corectă este aceea de a încerca să se afle motivele exacte care au dus la apariția anumitor ticuri, prin punerea unor întrebări simple, fără însă a aștepta un răspuns imediat. Tensiunea care se manifestă în spatele ticurilor iese la iveală în timp. Semnificația lor poate fi înțeleasă doar pornind de la soluționarea factorului declanșator, iar acest lucru se întâmplă doar printr-un proces de durată.

Bibliografie:

Revista Bioplanet nr.37-ianuarie 2013

Webografie:

<http://adevarul.ro/sanatate/medicina/de-ticuri-solutii-terapeutice-exi>

Articol realizat de :

Paștiu Andreea și Ion Andrada,
clasa a VII-a B

SPONGIERII

Bureții-de-mare. Organisme simple, dar uluitoare

Coordonator: prof. Gabriela Săndulescu

V-ați spăla cu scheletul unui animal? Probabil că nu vă surâde ideea. Totuși, buretele natural de baie nu este altceva decât scheletul fibros al unui animal.

Câteva date despre spongieri:

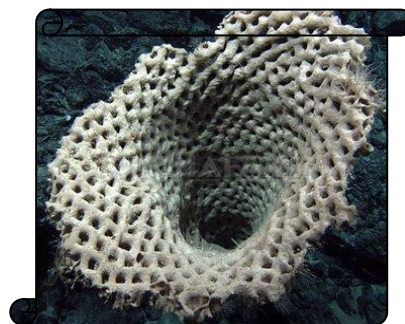
- „Bureții-de-mare sau spongierii, constituie cea mai veche și mai simplă încrengătură a regnului animal“, se spune în National Geographic News. Din acest motiv, unii au emis ipoteza că strămoșul comun al animalelor și al omului a fost un spongiar.
- Potrivit specialiștilor, în lacurile și oceanele lumii trăiesc cel puțin 15 000 de specii de spongieri, într-o uluitoare varietate de forme și culori. Ei pot semăna cu niște degete subțirele ori cu butoiașe bombate; pot semăna și cu niște covoare întinse, cu evantaie elegante sau chiar cu vase fragile de cristal. Iar acestea nu sunt decât câteva dintre formele lor! Unii sunt mai mici decât un bob de orez, în timp ce alții cresc mai înalți decât un om.
- Spre deosebire de alte animale, spongierii nu au organe interne. Dar cum trăiesc ei dacă nu au nici inimă, nici creier, nici sistem nervos? În interiorul buretelui, celule minuscule îndeplinesc numeroase funcții necesare susținerii vieții. Celule specializate prind hrana, transportă substanțele nutritive ori elimină reziduurile. Altele se ocupă cu realizarea componentelor scheletului sau ale pielii. Alte celule pot chiar să se transforme în alt tip de celule, în funcție de necesități.
- Spongierii sunt unici și în alte privințe. Încercați să treceți un burete viu printr-o sită și veți vedea că celulele se vor aduna formând la loc buretele. Măcinați doi bureți împreună și veți vedea cum celulele se vor separa încetul cu încetul pentru a reconstitui fiecare burete, exact așa cum a fost la început. „Nici o altă plantă ori animal nu se poate regenera în acest mod“, se spune în National Geographic News.
- Spongierii se remarcă și printr-o uluitoare flexibilitate a modului de reproducere. Unii spongieri echipează și lansează „navete“ celulare pentru a coloniza alte zone. Călătorind într-o stare în care funcțiile lor vitale sunt întrerupte temporar, acești „colonizatori“ în cele din urmă aterizează, se trezesc la viață, după care ies din „navetă“ și produc un nou spongiar. În cazul altora se poate vorbi de înmulțire sexuată, când spongierii își schimbă sexul în funcție de necesități. Unii spongieri depun ouă.
- Spongierii pot pompa într-o oră un volum de apă de până la 10 ori mai mare decât volumul propriu, spongiarul extrage substanțe nutritive, substanțe toxice și aproximativ 90% din totalul bacteriilor prezente în apă.

- Un spongier poate chiar să regleze viteza de pompare ori să inverseze sensul de pompare pentru a compensa schimbarea direcției curenților de apă sau pentru a elimina sedimente interne. „Spongierii sunt ... cele mai eficiente aspiratoare ale mării“ (dr. John Hooper).
- Întrucât printr-un burete trece în permanență apă și hrană, el devine o locuință ideală pentru crevete, crabi și alte viețuitoare mici. S-a găsit un burete care avea 17 128 de „locatari“. Multor bacterii, alge și fungi le place să trăiască în simbioză cu spongierii.
- Oamenii de știință au descoperit că bureții și „locatarii“ lor constituie o promițătoare sursă de medicamente noi, cu proprietăți deosebite. Unii cred că aceste medicamente ar putea fi utile în lupta împotriva SIDA, a cancerului, a malariei și a altor boli.
- Spre deosebire de bureții de baie moi și fibroși, mulți bureți sunt rigizi ori au un aspect abraziv. Acești spongieri conțin milioane de cristale mici numite spicule.
- „Coșulețul Venerei“, care trăiește la mari adâncimi în mări, se folosește de aceste spicule pentru a realiza o complicată împletitură silicioasă, de o frumusețe uluitoare.

BURETE DE APĂ DULCE

BURETE MEDICINAL

PERETE PLURICELULAR

Webografie:

1. <http://ro.wikipedia.org/wiki/Spongieri>
2. <http://ecomareaneagra.wordpress.com/ecosistemul/animalia/porifera/>

Articol realizat de :

Raluca Motronea,
clasa a VI-a A

Cu fiecare zi ce trece aflăm tot mai multe despre planeta noastră, dar aceasta nu înseamnă că vom ajunge vreodată să o cunoaștem în întregime. Însă întotdeauna vom ști că am avut, în lunga călătorie de descoperire a acestei lumi o curiozitate nesfârșită și mare entuziasm...

Superlative și curiozități geografice în Europa

Coordonator: prof. Ana Marinescu

- Cei mai „bătrâni” munți ai Europei (de vârstă caledoniană) se găsesc în Scoția în Ținuturile Muntoase nordice, unde se găsesc peisaje extraordinare, în care culmile înalte întâlnesc fâșii lungi de coaste oceanice, un drum inedit ce străbate aceste zone sălbatice, în care s-a înscris „povestea whiskului”;
- Cele mai înalte vârfuri din Europa sunt Vf. Elbrus din Caucaz (5.642 m) și Vf. Mont Blanc (4807 m) din Alpi, situat pe granița dintre Franța și Italia;
- Vulcanul activ cu cea mai lungă activitate este Vulcanul Etna din Sicilia;
- Cu o lungime de circa 1.500 de kilometri, Munții Carpați reprezintă cel mai lung lanț muntos din Europa. Aproximativ 800 de km din lungimea Munților Carpați se desfășoară în România, reprezentând 2/3 din suprafața țării noastre și sinuozitatea maximă;
- Munții Carpați găzduiesc cele mai mari populații de lupi, urși bruni și lincși din Europa. De asemenea, pe crestele înalte ale Carpaților trăiește o subspecie a caprelor negre;
- Cele mai înalte cascade din Europa sunt pe Rin și Olmeile din Norvegia;
- Cel mai mare port fluvial din Europa este Duisburg pe Rin și cel mai mare port maritim este Rotterdam la Marea Nordului;
- Cea mai ridicată temperatură din Europa s-a înregistrat în Sevilla (Spania) și a fost de 51 de grade C;
- Cea mai veche republică este San Marino, iar cel mai vechi stat este Liechtenstein;

Castel în Liechtenstein

Cascada Rinului, Elveția

- Fluviul de talie europeană, al doilea ca mărime după Volga, cu direcția de la Vest la Est și care străbate cele mai multe țări din Europa, este DUNĂREA; „Artera albastră a Europei” care face parte din cea mai importantă arteră comercială: Dunăre-Main-Rin, transformă mari capitale în porturi: Viena, Bratislava, Budapesta și Belgrad;
- Marea Neagră este cea mai izolată mare față de Oceanul Planetar, singura mare fără curenți verticali, cu două straturi de apă sub aspectul salinității și fără viețuitoare în adâncime;

- ❖ Elveția este o țară aflată integral în Munții Alpi, localizarea ei geografică i-a dat denumirea de țară alpină sau țara lacurilor glaciare. Pe teritoriul ei se vorbesc patru limbi: germană, franceză, italiană (în Ticino) și retoromană - în satele catolice de pe văile glaciare, o limbă străveche cu rădăcini în limba latină;
- ❖ Cel mai mic stat este Vatican, iar statul liliputan la cea mai mare altitudine este Andorra din Mt. Pirinei;
- ❖ Cele mai mari metropole europene sunt: Moscova, Paris și Londra, iar fascinanta metropolă Istanbul cu aprox. 20 milioane de locuitori, este unicul oraș ce se întinde pe două continente: Europa și Asia. Alte aglomerații mari demografice și urbane sunt: megalopolisul Rotterdam – Haga - Amsterdam și Ruhr;
- ❖ Cele mai importante orașe universitare, care își continuă activitatea încă din Evul Mediu sunt: Cambridge, Oxford, Heidelberg, Tübingen, Göteborg, Cracovia, Salamanca, Padova, Coimbra...;
- ❖ Cea mai mare clădire din lume, dintr-un singur corp de clădire, este Palatul Parlamentului din București, care are, de asemenea, aspectul unui templu tibetan; Cea mai înaltă clădire din Europa este Mercury City Road din Moscova;
- ❖ Țările cu cel mai ridicat nivel de trai sunt țările scandinave, iar țara cu cel mai mare PIB/locuitor este Liechtenstein;
- ❖ Firme europene celebre de autoturisme sunt în: Germania (Mercedes-Benz, Audi, BMW, Volkswagen, Opel) Italia (Ferrari, Lamborghini, Fiat, Alfa Romeo, Lancia) Franța (Bugatti, Peugeot, Renault, Citroen) M. Britanie (Jaguar, Lexus).

Bibliografie:

XXX – Terra. Enciclopedia completă a planetei noastre, București: Editura RAO 2006.

Webografie:

- <https://www.yahoo.com/cele-mai-frumoase-cascade-din-europa>, accesat la 24.02.2014;
- <https://www.google.ro/search?q=dunarea+romania>, accesat la 24.02.2014.

Selecție realizată de:

Cristian Buta - clasa a VI-a A
Patrick Pascu - clasa a VI-a A
Alexandra Tarcea - clasa a VI-a B
Kevin Bora - clasa a VI-a B

PORTRETE...

Bucuria tinereții

Încolțirea unui fir de floare este asemănător momentului în care se naște un copil. E special și unic în lume. Așa a fost și momentul în care a apărut pe pământ o fată. O fată cu părul negru, care nu știa ce înseamnă să iubești, dar totuși iubea în neștire. Iubea ca un boboc de floare ce acum răsare de sub pământ, iubea totul. Prima mea zi însorită a fost dedicată iubirii.

Cu timpul am început să cresc, să mă maturizez și să uit primul meu pas pe pământ. Am uitat să mai vorbesc cu norii, așa cum o făceam la început stând în cărucior cu fața la cer. Am uitat să mă bucur de orice lucru neînsemnat pe care îl vedeam, dar am descoperit bucuria tinereții. O bucurie cu adevărat prețioasă.

Teodora Minea

Oana Corobană

Din punctul meu de vedere, sunt ca oricare altă fată din clasa a șasea. Din punctul de vedere al prietenilor, sunt un om grozav și un prieten de nădejde, iar din punctul de vedere al părinților, sunt zâmbetul ce le înfrumusețează ziua.

Să începem cu începutul. Sunt o fată înaltă, cu ochii căprui deschis atunci când ziua îmi este limpede, dar când sprânceana dreaptă se arcuiește amenințător, acel căprui deschis se transformă în negru ca tăciunea. Părul îmi încadrează fața ovală. Am gura mică și discretă atunci când nu mă cert cu mama.

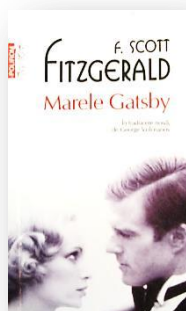
Sunt o fire temperamentală. Mă fac fericită scrisul, imaginea tablourilor de iarnă și toamnă, susurul apei, mirosul puternic al florilor de câmp, gustul mierii și al laptelui. Mi se umple sufletul de bucurie atunci când dăruiesc și când cadourile făcute sunt apreciate. Sunt tristă atunci când lucrurile nu ies așa cum îmi doresc. Sunt nostalgică atunci când citesc poezii triste.

Așa sunt eu, cu bune, cu rele.

Cititorii recomandă

Francis Scott Fitzgerald,
„*Marele Gatsby*”,
Editura Polirom, 2013

Cu siguranță nu a auzit toată lumea de cartea „*Marele Gatsby*”.

Cartea prezintă cititorului o poveste romantică ratată.

Un tânăr atras de visul american ajunge să locuiască lângă o persoană misterioasă despre care, la început, nu știe prea multe. După un timp, ajunge să împărtășească transformarea lui James Gatz în Jay Gatsby scriind o carte.

Gatsby este îndrăgostit de Daisy Buchanan și încearcă să ajungă cât mai aproape de ea. El își cumpără un palat, opus casei lui Daisy, peste golf și organizează petreceri la fiecare sfârșit de săptămână cu speranța de a se apropia de aceasta.

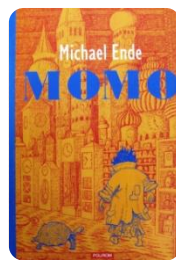
Nick Carraway, vecinul lui Gatsby și verișorul lui Daisy, reușește să îi aducă unul lângă altul timp de o după-amiază, abia după cinci ani.

Iubirea lor nu se împlinește, dar rămâne povestea donquijotescă a Marelui Gatsby.

Recomand această carte tuturor, dar mai ales fetelor sensibile, amatoare de povești romantice.

Pentru cei mai puțin pasionați de lectură, recomand filmul „*Marele Gatsby*” care este puțin diferit de carte, dar au loc aceleași întâmplări care te țin în suspans.

Maria Prodan, clasa a VII-a A

„*Momo*”- Michael Ende,
Editura Polirom, 2012

Probabil nu credeți că o carte cu un titlu ca acesta poate fi magică. Da, „*Momo*” chiar este o carte magică, pe care, după ce am citit-o am rămas profund marcată.

Momo, fetița de 11 ani, e personajul în care mă regăsesc cel mai mult. Faptul că era înconjurată de prieteni *de valoare* și că era repercutează și mai mult în mine (ați observat că nu am zis că era bună, cuminte, ascultătoare etc.). Aceasta este fetița care, probabil că, cu mai mulți ani în urmă, a salvat omenirea de invazia domnilor cenușii. Aceștia erau niște... (nici nu se știe, de fapt, ce erau) dar, prin niște metode bine puse la punct și niște calcule exacte, îi făceau pe oameni să le dea timp, tot mai mult timp... Domnii cenușii trăiau din timpul mort al oamenilor, acela pe care oamenii, din neștiință, le dădeau din belșug, și vroiau să ia în stăpânire întreaga lume. Dat fiind acest fapt, Momo e singura persoană care-i poate opri. Aceasta nu este o carte de acțiune (sau poate prea puțin), ci este o carte în care devotamentul față de prieteni face legea.

Impresii:

- acest autor îți dovedește cât de departe poți ajunge cu imaginația;
- este cartea care te pune pe gânduri după ce o citești.

Teodora Minea, clasa a VI-a B

Descoperă magia cărților!

Școala de creație literară FABRICA DE POVEȘTI

Despre cuvânt...

Cuvântul este miracolul suprem pentru că:

- Este fotograful care poate surprinde cea mai elegantă și mai sensibilă parte a vieții;
- E ca un indiciu către imensitatea imensului de cunoștințe;
- Definește viața, iubirea și moartea.

Scriitorul este:

- Ca un spiriduș din acela care împarte magie și lumină peste tot, care agață de fiecare cuvânt câte un săculeț plin cu Praf Magic pentru a le reda strălucirea cuvenită;
- Marionetă condusă și făurită de imaginație și dorința de a crea o lume nouă, ideală, un portal către mai bine;
- Singurul om care poate auzi cum crește iarba, simte cum sclipesc stelele și poate vorbi cu codrul;
- Omul fără de care magia cuvintelor nu ar fi fost descoperită nici în prezent.

Arta scrierii este:

- Arta frumosului;
- Metoda prin care cartografiezi o hartă către frumos apoi o dai cuiva să găsească comoara; așa cred că se transmite harul;
- De fapt, ca un fel de artă a bucătăriei. Cu cât are o tocăniță mai multe ingrediente de calitate, cu atât mâncarea este mai gustoasă. „Scriitorul Chef” își ia ingredientele din cămăruța minții. Prepară o carte bună care apoi este servită într-un restaurant de cărți, librărie - dacă o vrem la pachet - sau într-o bibliotecă - dacă e servită pe loc. Dacă „preparatul” îți place, le recomanzi și prietenilor tăi același „restaurant de cărți” sau același „scriitor chef”.

Adresa unui scriitor adevărat:

- Strada Imaginației;
- Numărul Infinit;
- A treia casă pe dreapta – locul de unde își iau scriitorii (uneori și eu) imaginația.

Teodora Minea, clasa a VI-a B

Aripile amintirii

Sunt un fluture venit din amintire
Împins de vânt, din trecut,
Cu fapte pline de uimire
Pe care destinul le-a croit demult

Am vizitat o frunză, o sprânceană verde,
Care dansa în zborul vântului,
Spre-a nu se pierde
În ademenirea parfumului.

Apoi am fost la domnul Soare
Ce mesteca ceața,
În timp ce Luna, în alte părți,
Își întindea pe stele dulceața.

Am dat o fugă până la târgul bufnițelor
De unde am luat o carte,
Și de dragul vorbelor,
Ți-am și povestit aceste minunate fapte.

Imagine – *Alexia Cioban*, clasa a VII-a A
Text – *Maria Târșia*, clasa a VII-a A

Gânduri despre mama

Scriu despre mămica mea, cu respirația întretăiată, iar cuvintele care se aștern pe coala albă se umplu de lacrimi amare și dulci, deopotrivă. Amintiri vechi, din vremea celei mai fragede copilării, năvălesc și-mi umplu sufletul de bucurie și de dor.

În fiecare zi îmi e dor de mama! Mi-e dor de mâinile ei calde și albe ce mi-au fost întâia potecă, de glasul ei vrăjit care știa să aducă până la mine, în serile lungi de iarnă, Ilenele Cosânzene, zânele și palatele de cleștar. Îmi este dor de ochii ei mari și luminoși de culoarea alunei, ce aprindeau pete aurii în bătaia lumii și care plâneau adesea de durerea mea, de zâmbetul ei curat care înflorea întreg pământul...

Spre mama mi-am întors durerea, ochii și mâinile mele și am aflat mereu alinarea. Doar mama înțelege zborul gândurilor mele. Prin ochii ei am învățat să privesc lumea. Și chiar și azi, deși timpul i-a înzăpezit tâmplele, se bucură cu suflet de copil atunci când ne întoarcem la joacă...

Ea m-a sortit luminii: m-a învățat să iubesc soarele, frumusețea vremelnică a florilor și picătura de Dumnezeu din sufletul oamenilor...

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Adriana Cucu, clasa a VIII-a A

Un zbor de-o clipă

Vin de departe, din tărâmul fermecat al Crăieșei Ghețurilor. Acolo, într-o zi, Gerul m-a sculptat, cu dalte fine și mâini pricepute, dintr-o picătură de apă înghețată. Apoi, Crivățul năpraznic m-a purtat pe aripile sale până aici, în norul acesta sur și pufos, care ne cerne pe noi, fulgii de zăpadă, prin sita deasă a ninsorii din miez de iarnă.

Zbor spre pământ, spre satul ce se întinde la vale, într-un dans ușor, rotindu-mă grațios și admirând toate minunățiile care îmi ies în cale. Văd casele ce ți-au îndesat pe frunți cușmele groase de zăpadă, văd luminile aurii ce înveselesc ferestrele. În case, copiii împodobesc cu globuri colorate, strălucind de fericire, brazii verzi coborâți de pe spinările munților. Dinăuntru se strecoară aromă bună de cozonaci rumeniți, proaspăt scoși din arșița cuptoarelor. Câțiva copii curioși își turtesc de geamurile înghețate năsururile carne și-mi urmăresc menuetul delicat pe aripi de vânt.

Deodată, o fetiță mititică mă prinde cu mânuța ei caldă. O secundă doar, îi simt toată bucuria din suflet: „În sfârșit, ninge!”. Mă topesc ușor, ușor și mă prefac într-o lacrimă de veselie...

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Festinel

Într-o după-amiază oarecare,
Petrecută la mâncare
Cu mulți oameni importanți,
Fără glumă... toți pedanți
Am plecat acasă ușor,
Cu-n aer îmbucurător,
Cu o față zău senină
Și o burtă plină.

Maria Târșia, clasa a VII-a A

Fabulă – Câinele și albina

Apare într-o zi la sfat
 Un câțel neînsemnat,
 Dar cu tonul revoltat
 C-o albină a cutezat
 De l-a înțepat.
 Iată că și-albina vine
 Cu coșulețele pline
 Și înfiptă cât se poate,
 Zumzăie spunând de toate:
 - Domnul..., ca să nu zic altceva,
 A-nceput a tot lătra
 Și-a mă alerga
 Precum face cu mâncarea sa.
 Câinele tot nu se lasă
 Căci și lui îi pasă,
 Dacă „prietena” nu pleacă
 Și odată-l mai înțeapă...
 Și așa a tot mers cearta
 Până s-a deschis și poarta
 Și-a intrat mândră vecina
 Spunând ea toată pricina.
 Mai târziu s-a dat verdictul
 Și-a aflat și poticnitul,
 Că și el e vinovat,
 Că albina l-a înțepat.

Maria Prodan, clasa a VII-a A

Imaginația îți joacă feste

Inima îi bătea amețitor, făcând-o să se gândească la tot ce avea de pierdut dacă intra. Oare totul avea să se sfârșească în clipa în care va deschide ușa?

Cu dinții încleștați, a apăsat pe clanță și a împins. Ochiul ei nu puteau percepe asemenea lucru: totul era de un alb imaculat, făcându-te să te pierzi într-o stare de somnolență adâncă. Câteva secunde de alb și apoi brusc o nuanță de negru-tăciune cu puțin verde-vanilat a apărut ca o pată uriașă. Acest lucru a făcut-o să se gândească la ciocolata amăruie. Culoarea avea un gust amarui. Parcă mica picătură ciudată plutea neîncetat, cu o viteză remarcabilă. Câteva minute de alergare neîncetată, apoi în locul petei a apărut o pădure de smarald, cu flori înmiresmate, pictate de primăvara însăși: arbuști fragili de cristal care se puteau rupe la cea mai mică privire; un râu lucios, care șerpuaia amețitor printre copacii înnegurați. Fata și-a dus mâinile la ochi, ștergându-i în speranța că nimic nu e real, dar o nouă surpriză i-a spulberat nădejdea. În fața ei se deschidea o lume nouă, plină de iubire și compasiune. Lucrurile fetei se izbeau de nisipul moale. Era plaja galbenă, unde a copilărit, unde valurile înspumate se loveau de țărnuț de purpură, adunând mistere de nepătruns.

Atunci și-a dat seama... aici era locul ei. S-a îndreptat repede spre apă, afundându-se în adâncul ei, de unde nu avea să mai iasă vreodată.

Tania Trif, clasa a VII-a A

O scurtă vizită într-o carte...

E o zi ca toate celelalte zile din vacanța de vară, plictisitoare. Neavând altceva de făcut, m-am gândit să vizitez o carte. Sigur vă veți întreba *Dar cum să vizitezi o carte?* De fapt, e chiar foarte simplu. Chem Imaginația pentru că numai ea știe drumul – ca să vină să te ia și să te ducă, printr-un tunel, cu un tramvai magic, cu miros de celuloză (pentru că era făcut din file de poveste) în interiorul unei cărți. Odată ajuns acolo, călătorești în timp și spațiu – mai precis în imperfect (celelalte timpuri nu au fost încă descoperite).

Acum sunt în imperfect unde fiecare cuvânt vorbește la acest timp.

Îmi puteți spune cum ajung în zona cu recifuri de fraze calde și reci? Am auzit că acolo sunt cele mai deștepte cuvinte-academicienico-pești.

Nu înțelegeam limba vorbită de tine, a spus conjuncția *să*.

Cred că vorbea la imperfect și nu înțelegea limba vorbită de mine. Aoleu! Am început și eu să vorbesc greșit!

Îmi puteați spune cum ajungeam în zona cu recifuri de fraze?

Așa era mai bine, a spus conjuncția *să* vizibil mândră de progresul meu. O luai pe Aleea Cititorilor până în Piața Alineatelor. De acolo treceai pe lângă Universitatea Frazelor până când cuvintele săreau din pagină. Doar substantivele erau academicienico-pești.

Prin acele imense și infinite bulevarde de cuvinte mirosea numai a celuloză și cartuș. Eram singur în acea imensitate de cuvinte și mă pierdeam. Acele blocuri de fraze în care locuiau toate literele alfabetului cu frații și surorile lor aveau impresia ca se vor prăbuși peste tine.

În scurt timp am ajuns la locul indicat de conjuncția *să*. Am avut onoarea să le văd pe cuvintele licențiate în litere care alcătuiesc DOOM 1 și DOOM 2.

După această expediție *imperfectă* am ajuns în postfața cărții. Aceasta este ieșirea din carte și, acum, și din aceasta poveste. Vă pup dulce cu miros de celuloză și cuvinte!

Teodora Minea, clasa a VI-a B

Fabulă – Lupul și oaia

Pe o pășune cu iarbă grasă și proaspătă stătea o oiță cuminte, care rumea încet.

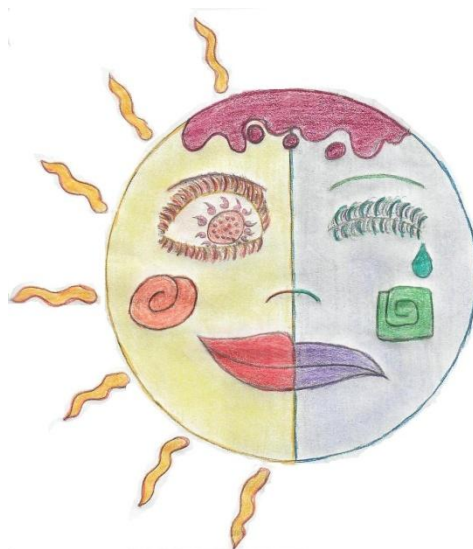
Deodată, o dihanie fioroasă, un lup sur cu ochi înnegurați și colți albi și puternici, sare lângă oaie.

- Te las să pleci, dacă-mi spui trei adevăruri!
- Primul: nu voiam să mă vezi! Al doilea, deși m-ai văzut, doream să te prefaci că nu mă zărești... Iar al treilea adevăr: lupii răi ca tine ar trebui să ne lase în pace!

Auzind asemenea lucru, bietul lup s-a intimidat și a plecat cu coada între picioare.

De atunci, acea bestie nemiloasă n-a mai îndrăznit să atace turma și mai ales cea oiță...

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Adriana Cucu, clasa a VIII-a A

La limită...

E sfârșitul anotimpului alb. Stau afară sub crengile copăcelului din grădină, care vor înmuguri peste câteva săptămâni. Pe neașteptate, o lumină orbitoare și străvezie mi-a spintecat privirea. De fapt, m-a picurat pe cap o picătură de soare. Tulburată de acest „eveniment”, mă uit în jur. Nu văd nimic, dar aud un glas cristalin care-mi spunea: „Sunt aici, sus! Sunt deasupra capului tău!”. Mă uit în sus și văd o bucățică de lumină – sau așa ceva – care stătea agățată de o crenguță.

- Eu sunt o rază de soare! M-a trimis tatăl meu, Soarele, să-ți transmit o veste. Dar, mai întâi, ajută-mă să ies de aici.

Am ajutat-o cum am știut mai bine până am reușit să o eliberez. S-a pus în brațele mele și mi-a spus:

- După cum am spus, am fost trimisă de către tatăl meu să-ți dau o veste.

- Ce veste? Bună sau rea? am început eu cu întrebările.

- Din păcate, rea... Crăiasa Primăverii este grav bolnavă, iar Vrăciul Anotimpurilor a spus că e pe cale să moară. Soarele mi-a zis că tu ești singura ființă care o poate salva.

- Eu!? Dar ce am făcut? De ce tocmai eu ?! E o misiune prea complicată pentru o fată de 12 ani!

- De tine depinde toată lumea oamenilor și tot Tărâmul Anotimpurilor...!

- Voi încerca... Dar nu sunt sigură că voi reuși...

- Bun. Deci, tu va trebui să mergi în Deșertul Culorilor și să iei Floarea Străvezie. Atenție că e una singură în tot deșertul! După ce te întorci de acolo, trebuie să te duci să iei un ciob de Lună și apoi să cauți apa vie. Măine, la răsărit, va trebui să ai toate aceste „ingrediente” pentru că în zori va veni un Înger să-ți zică ce să faci cu fiecare.

După ce mi-a dat aceste detalii, raza de soare s-a topit ca prin minune.

Acum sunt singură. Nu știu pe ce drum să-mi îndrept pașii. Mă gândesc că îl voi găsi dacă merg tot înainte.

Cu fiecare pas pe care îl făceam simțeam tot mai tare simptomele Primăverii. Se făcea tot mai frig.

După câteva ore de mers, am observat că pășeam pe zăpadă, dar nu orice fel de zăpadă, ci zăpadă colorată. Zăpada era colorată în toate nuanțele pământului. Am ajuns în sfârșit în Deșertul Culorilor. În timp ce mă bucuram, mi-a căzut întâi pe frunte, apoi pe nas, un fulg de nea.

- Sunt un fulg de culoare! Acum pășești în Deșertul Culorilor, dar grăbește-te! Culorile încep să nu mai aibă pigmenți în ele! Se sting deodată cu preamărita Crăiasă! Dacă nu vei ajunge la timp la ea, tot pământul va îngheța. Grăbește-te! a spus fulgușorul, după care s-a topit asemeni razei de soare.

Acum înțelegeam! Zăpada începea să se deschidă la culoare cu fiecare pas (cred că de aceea, în ziua de azi zăpada este albă; eu am făcut-o!). Am găsit în sfârșit Floarea Străvezie! Am luat-o și am fugit într-o viteză amețitoare către Lună. Chiar dacă nu știu unde este, voi merge în față, ca data trecută.

După ce am ieșit din Deșertul Culorilor, un fluture mare s-a așezat pe umărul meu și mi-a zis:

- Sunt un fluture de Lună! Vreau să-ți reamintesc că, dacă nu ajungi la timp să iei ciobul de Lună, aceasta va fi înghițită puțin câte puțin de Întuneric. Așa se va întâmpla și cu firul vieții preamăritei Crăiese!

Zicând acestea, fluturele cel mare a dispărut în văzduh, la fel ca semenii lui.

Imediat după dispariția fluturelui am dat peste o scară de aur. Am urcat-o și am ajuns pe Lună. Aici era deja foarte întuneric, iar un sfert din ea nu mai exista. M-am grăbit să fac un ciocan de stele ca să pot sparge Luna. Am luat repede un ciob și am început să fug către scară. Eram în întârziere. Înainte să pun piciorul pe scară mai era mai puțin de jumătate din Lună. Am coborât rapid. Era deja noapte, dar nu mă puteam odihni. Mai trebuia să găsesc doar apa vie.

Tot mergând eu așa prin întuneric și prin frig am dat peste o piatră muzicală. Aceasta mi-a zis:

- Peste un sfert de oră viața Crăiesei se va stinge. Este întuneric și frig, iar răsăritul de soare s-ar putea să nu-l mai vezi. Tu...

Piatra muzicală nu și-a terminat propoziția. A căzut înghețată în fântână.

Vai!! Și apa era acum pe cale să înghețe. Noroc că m-am mișcat repede și am luat ultima picătură de apă vie neînghețată.

Afară nu mai văd nimic. E beznă! Un fulger spintecă bolta de cerneală sinistră. Călare pe fulger era o foaie care a căzut la picioarele mele și o voce groasă se auzi: „Pune Floarea Străvezie la căpătâiul Crăiesei! Toarnă picătura de apă vie în gura ei, pune-i ciobul de Lună peste inimă și așteaptă!”

Acestea fiind spuse, m-am trezit la Palatul Anotimpurilor. Aveam mâinile înghețate. Doar un sfert din palat mai exista, fiindcă restul fusese mâncat de Întuneric. Crăiasa Primăverii stătea în cel mai înalt turn din castel. Acum am început să urc scara spiralată care ducea la Turnul Primăverii. Întunericul era pe urmele mele. Dacă nu mă grăbeam, riscam să fiu înghițată de neant. Înainte de ultima treaptă mi-au înghețat picioarele. Mă uitam înapoi și vedeam cum Întunericul înghițea treptele rând pe rând. Nu puteam ceda tocmai acum. Mi-am încordat mușchii și am ajuns până în camera Crăiesei bolnave. Am îndeplinit repede cerințele, apoi am așteptat, parcă o veșnicie. Întunericul a intrat pe ușă și se îndrepta către noi. În clipa în care mă mai țineam doar cu o mână ca să nu cad în neant, Crăiasa Primăvară și-a deschis un ochi. Atunci, Întunericul s-a retras de parcă l-ar fi gonit cineva. În acel moment, întunericul și frigul au dispărut din lumea oamenilor făcând loc florilor și bucuriei să invadeze lumea.

Eu, însă, am primit un dar foarte de preț din partea Primăverii pe care vreau să vi-l arăt și vouă. Am primit har pentru a povesti frumos această întâmplare prietenilor și colegilor mei...

Teodora Minea, clasa a VI-a B

Maria Prodan, clasa a VII-a A

Autoportret

Parcă ar fi fermecată oglinda asta!... Uite, ochii îmi sunt aceiași, doar verdele lor e altfel, ca ai mugurilor cruzi din miez de primăvară! O primăvară dulce, ca aceea în care îmi spunea mama că am venit pe lume...

Iar părul năvalnic, izbucnind în bucle scurte și dezordonate, a împrumutat acum, parcă, auriul soarelui timid de aprilie...

Sunt eu? Sau primăvara?...

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Lumea visurilor

În lumea visurilor vechi,
Pe vremea curcubeului,
Era o oglindă aurită
Deasupra unui nor

La apusul soarelui
Oglinda zbura
Iar în ceasul nopții
În vis apărea.

Când te priveai în ea,
Te-nfățișa ca pe-o floare,
Dar la sfârșit
Ea dispărea în ploaie.

Maria Prodan, clasa a VII-a A

Călătorie rimată

Îmbarcarea, îmbarcarea! Repede, avem de cutreierat marea! Toată lumea știe să înoate bine? Pentru siguranță, luați-vă o vestă de salvare, ca mine! Și-am pornit pe valuri, pe mare... Delfinul în apă sare, dar nu știi, e urmărit sau urmărește, care pe care? Fiind în această croazieră, s-ar putea să privim o sirenă!

Am dat în sfârșit cu ochii de uscat... Dar e ca și cum un exercițiu greu degeaba am lucrat! Fărâma de pământ plutitoare era acoperită cu nisipuri mișcătoare! N-avem ce face! Cu marea trebuie să facem pace! Așa că ne scufundăm și în larg înotăm. Dar uite acolo un pește care vorbește sau crabul care ouă răpește!

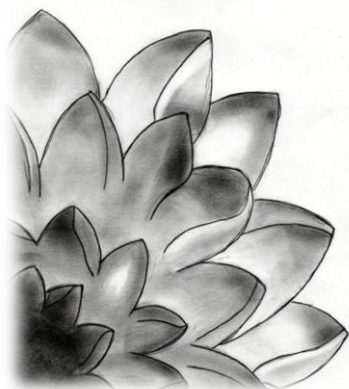
Și ce se aude, copii? Clinchetul unei farfurii... în mare? Asta da, încercare! Și, deodată, în camera mea mă trezesc și cu uimire în jur privesc.

- Daria, hai la masă! strigă mama din casă.

Miroase-a pește... Deci de-aici mi-am imaginat că acesta vorbește!

Vai, ce vis! Dar certă este alinarea: am făcut totuși pace cu marea!

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Cristina Văcărescu, clasa a VII-a A

Hercule Poirot

Hercule Poirot stătea ca de obicei la masă cu miss Marple. Studiau mirosurile din aer. În fiecare vacanță, cei doi aveau de rezolvat câte un caz. De data aceasta sperau să nu aibă *experiențe* neplăcute.

Într-o seară, miss Marple intră în camera ei. Mirosul de celuloză era înțepător. Marple se duse în bibliotecă. Reciful de fraze calde și reci se simțeau în această mică cameră. Îl chemă repede pe Hercule Poirot să investigheze cazul. Biblioteca era vandalizată. Chiar dacă cazul era o pierdere de timp, Hercule Poirot luă și acest caz.

- Nimic nu e simplu, miss Marple! Tot timpul există cineva sau ceva să mă încurce! Dar nu poate. Hercule Poirot găsește mereu răspunsul corect! Miss Marple se gândea: „Pe lângă că e deștept, mai e și modest”

- Măine o să ne apucăm serios de caz, având în vedere că suntem doar noi și cărțile.

A doua zi, Poirot investiga cărțile. Erau goale. O singură carte, una veche, cu paginile îngălbenite devreme mai avea câteva cuvinte. Hercule ridică carte și cuvintele au sărit din pagini.

- Cred că aceste cuvinte au prins viață. Să mergem și să investigăm și biblioteca mea.

În biblioteca lui Hercule Poirot cărțile săreau de pe rafturi. Miss Marple începu să răscolească toată camera.

- Știți că nu așa se investighează, nu?!

- Știu, dar am intrat în panică!

- Mai rău decât să stai pe insulă cu un ucigaș?

- Mai rău!

- Atunci, obișnuți-vă să fiți calmă.

- Am găsit! E acest mic șoricel!

Miss Marple rezolvă și acest caz fără să se gândească rațional.

Oana Corobană, clasa a VI-a B

În pădure, după mure...

Totul începe acum doi ani, pe vremea când vărul meu venea mai des la țară.

Era vară și era cald, așa că ne-am hotărât să mergem mai bine împreună în pădurea de lângă sat să căutăm mure decât să stăm în curte la soare și să ne frigem. La umbra copacilor înalți și groși era mai răcoare.

Am pornit căutarea, dar, de cum ne-am îndepărtat de civilizație, am dat de un obstacol. Pentru că era vară și a plouat două-trei zile, se pare că iarba a crescut, cam mult. Ne chinuiam să avansăm și cum făceam doi pași, iarba înaltă, parcă ne înghițea.

Într-un final, am reușit să trecem și am dat nas în nas cu un deal foarte abrupt. Aveam doar două opțiuni: prima era să ne cățărăm pe deal până în vârf, iar a doua era să ocolim dealul, deși erau vreo cinci sute de metri până la cel mai apropiat capăt. Așa că am început să escaladăm. Ne simțeam ca adevărații exploratori, depășind un obstacol după altul.

Ajunși în vârf, simțeam vântul suflând ușor prin părul nostru. Senzație chiar plăcută având în vedere că erau treizeci de grade la umbră.

Când chiar am început să ne pierdem suflarea am ajuns, în sfârșit, la intrarea în pădure. Ne simțeam intimidați de copacii aceia înalți, care parcă vroiau să cadă peste noi.

Acum începea greul, caută într-un hectar de pământ un tufiș cu mure. Spre norocul nostru, m-am împiedicat de o creangă mare, căzută la pământ și acoperită de frunze, sub ea aflându-se vreo zece mure, mari și coapte.

După ce ne-am delectat cu acele fructe delicioase, am ajuns la marea întrebare: Pe unde ne întoarcem?

Fără să observăm, se făcuse seară. Am zis că dacă tot nu știm drumul de întoarcere, am putea aștepta noaptea și să ne luăm după luminile satului.

- Sunt acolo! a spus vărul meu.
- Hai să mergem într-acolo atunci!

Mergeam încet, tiptil, ca să nu trezim simțurile unor animale ale pădurii ascunse în întunericul nopții. Prin fața noastră trecuse un iepure, ne-am speriat și am început să fugim.

Era întuneric și nu am văzut că în fața noastră se afla ditamai hăul. Un pas era de ajuns și am fi căzut în el. Uitându-ne în jur, ne-am întrebat de ce nu l-am văzut și când am venit. Ne-am întors capetele și în spatele nostru era o haită de lupi. Credeam că acolo o să ne fie sfârșitul, dar mi-a venit o idee. În ghiozdanul pe care l-am luat cu mine aveam o bucată de carne pe care mi-a pus-o bunica pentru a o mânca. Am aruncat-o spre lupi și am început să fugim.

- Suntem ca în Tom și Jerry! spuse vărul meu.

- Da, doar că ei se urmăresc între ei !

Am reușit să ieșim din pădure și am observat satul în fața noastră.

- Civilizație!

Ne-am dus acasă cu gândul la cină. Însă ce să vezi!? Ajunși acasă bunica ne aștepta cu mătura, nu cu cina, dar cel puțin eram la adăpost de lupii aceia flămânzi care nu prea cred că mâncaseră carnea pe care le-o dădusem.

A doua zi am auzit un mârâit lângă poartă. Era harta aceia de lupi, cred ca ne luaseră urma. Atunci am spus:

- Bunico, te caută cineva !

De fapt, nu am zis asta pentru că se pare că am avut halucinații de la mure și tot drumul de întoarcere a părut mai periculos. La poartă era poștaşul care ne-a adus ziarul de dimineață.

Aici se termină partea întâi a poveștii „În pădure, după mure”. Această poveste scurtă a fost scrisă de Mohai Cristian, care deține drepturile de autor.

- ◆ **Personaje:** Lemândroi Caius, Luca Victor și lupii.
- ◆ **Voci:** Nimeni
- ◆ **Text:** Mohai Cristian, cu ajutorul lui Nicoară Alexandru
- ◆ **Muzica:** niciuna
- ◆ **Editorul de imagine:** nimeni
- ◆ **Sponsori:** Columbia Productions și Mama

Vă garantăm că niciun animal sau om nu a fost rănit în timpul scrierii, în afară de câinele meu și de Alex.

Ați urmărit povestea: „În pădure, după mure”

Cristian Mohai, clasa a V-a B

Deznădejdea incipientă

Eram pe o insulă părăsită, naufragiat cu echipajul navei „Speranța”. Eram descurajat și lipsit de orice dorință de supraviețuire... Din 19 marinari, doar eu rămăsesem în viață.

Mă tot gândeam ce șansă aveam ca cineva, în mijlocul oceanului, să mă găsească. Era practic începutul sfârșitului... Și am adormit. Nu știu cât am dormit, dar când m-am trezit era dimineață. Dar nu una obișnuită, ci una plină de soare, lumina pieptănată de către palmieri dăruind parcă speranță, căldură, dragoste și o trăire suprarrealistă bietului naufragiat. Adică mie: voință. Plantele cu umbrele lor melodioase confereau o răcoare arzândă, lăsându-mă culcat, răpus de sarea apei care mă gădila în tălpile amortite, pe nisipul cald ca de pâine al dimineții. Dar nici nisipul, nici apa de o căldură glacială și nici vegetația amortită pe timpul nopții și readusă la viața enervant de relaxantă nu mă compătineau, ci mă încurajau și râdeau făcând pe chipul meu de marmură să apară un ceva, probabil o urmă de zâmbet chinuit de jugul greu al dezarmării nebune, dar momentan fără soluție.

Animalele nu se apropiau de mine. Cred că le era frică de mărimea corpului meu de ghips. Ele rămâneau ascunse în locuri imaginare, ireale, care conferea celuilalt „animal” nemișcat de pe plajă o pace și o siguranță roz.

Dar fusesem trezit de o licărire de licurici parcă, deși era zi. Era ceva, probabil o fărâmă de oglindă de pe năstrușnicul, aerianul, ineficientul, curiosul și obraznicul vas, care a dispărut, a dispărut, a dispărut...

Și în acea urmă de oglindă răsuna cristalul, la fel cum mie, ajutat de Dumnezeu, în suflăt, îmi răsuna o urmă de speranță...

Adrian Betea, clasa a VIII-a A

Cristina Văcărescu, clasa a VII-a A

Mic, pufos, periculos

Era o dimineață înghețată de iarnă. Ne pregăteam pentru schi. Era devreme încă și zăpada înghețată te ducea cu gândul la patinoarul strălucitor care seara era luminat de maiestuosul brad veșnic verde din centrul acestuia.

Părinții și verișoara mea, Flavia, încep să meargă povestind spre pârtie.

- Haide, Mădă!
- Vin imediat! spun eu, însă atenția mea era captată de ceva (mic, probabil) ce făcea ca zăpada de pe crengile parfumate dintr-un brad din apropiere să cadă pe rădăcinile copacului acum străjuite de celebrul reprezentant al iernii, pe care probabil îl cunoașteți cu toții.
- Te așteptăm la capătul pârtiei, dar vezi să nu mai dureze mult! Spuse mama, vocea ei dulce și delicată, răsunând parcă în surdină în urechile mele.

Mă apropii de locul cu pricina, însă când mă uit mai atentă, văd o codiță mică, roșcată și jucăușă, probabil un pui de veveriță. Dar așa ceva este imposibil! Mai fac câțiva pași. Într-adevăr, e un pui de veveriță cam zgribulit, care la vederea mea o ia la goană speriată.

Cu siguranță e prea mică pentru a găsi drumul înapoi spre casă, așa că încep să alerg după ea în speranța că o voi putea prinde și o voi duce undeva unde să nu înghețe până la noapte. În fuga mea, nu am observat că soarele era mare, cât de mare poate fi soarele iarna, în toată splendoarea, care în momentul acela însemna un motiv de panică nicidecum de încântare, pentru că, cel mai probabil, era amiază!

Într-un final, agera veveriță își pierde din viteză, din patosul incredibil avut la început, semn că frigul începe să-i vină de hac. Atunci, cu un mare efort încerc să alerg mai repede, 5m, 4m, 3m, 2m, 1metru, sunt lângă ea, am reușit să o iau de pe sol și o țin în mâini, e atât de rece, încât parcă îmi îngheață mâinile în mănușile groase, căptușite cu blăniță albă. Încerc să o încălzesc cu palmele, abia atunci realizând că m-am afundat atât de mult în pădure, încât nu văd decât copaci acoperiți de zăpadă în jurul meu. Mă simt ca și cum aș fi în mijlocul mării pe un ciot de lemn, tot ce rămăsese din corabia pe care am răs cu doar câteva ore în urmă, corabia semănând dureros de mult cu familia, „Oare o voi mai vedea vreodată?” Puiul nu mai tremură, probabil că adoarme. Încerc să mă orientez după poziția soarelui, așa cum ne-a învățat la geografie pentru a mă decide în ce direcție să o iau, însă fără succes. Mă dor picioarele și mâinile încep să îmi amorțească. Mă așez lângă un copac, știu că nu e bine, dar, dacă nu fac asta, o să cad. Nu știu cât am mers, dar mi se face somn... deodată, aud parcă niște sunete, parcă niște strigăte în depărtare, însă nu reușesc să îmi dau seama dacă au fost strigăte sau închipuiri ale imaginației, încă optimistă și cu o urmă de speranță. Fără această speranță sunt pierdută, așa că nu pot renunța la ea, trebuie să fac ceva. Încerc să mă ridic, uitând cu desăvârșire ce ținam în mâini și aproape scăpându-l...

Mai arunc o privire la scoarța copacului de care m-am sprijinit, simțindu-mă deja pregătită pentru a porni în direcția sunetului, când văd o scorbura mică și, de curiozitate, mă aplec pentru a putea vedea ce e în interior.

Nu prea văd, îmi dau seama că s-a înserat, asta nu e bine. Totuși, zăresc patru sau cinci perechi mici de ochi ce se uită curioase la mine și parcă zăresc și câteva codițe stufoase, care încep să se agite, poate e familia micului bulgăraș blănos ce acum doarme liniștit în palmele mele. Îl așez cu grijă în scorbura, unde începe forfota. Celelalte veverițe îl înconjoară vesele, asemenea unei familii. Atunci, cu o căldură în suflet care din păcate nu poate ajunge și la picioarele ca de lemn, îmi aduc aminte de vocea ca din vis, parcă vocea lui tata. Cu o voință de fier care sper că va învinge puterea fizică minimă rămasă, îmi adun puterile și strig. Parcă strigătul meu se aude ca un ecou, a fost doar un vis.

Dar văd parcă nedeslușit, o siluetă înaltă, îmbrăcată cu geaca groasă de piele, care în acel moment însemna salvare, nu mă pot mișca, însă acea siluetă aleargă spre mine și mă ia în brațe: e tata! Când îmi dă drumul din îmbrățișarea comună de obicei, însă parcă oferită pentru prima dată, atunci, în acea pădure, simt o aură caldă de dragoste și afecțiune. Îi arăt cu lacrimi dulci de fericire în ochi, parcă un răspuns la întrebarea pe care știam că mi-o va pune mai devreme sau mai târziu, scorbura în care micile făpturi adormiseră toate. Tata zâmbește și mă ia în brațe pentru a mă duce la mama, cu siguranță extrem de îngrijorată, și la verișoara mea, prea mică pentru a înțelege ce se întâmplă și de ce sunt toți atât de triști...

Acum, în prezent, sunt un medic de succes, care probabil nu ar fi prețuit atât de mult dragostea și afecțiunea care o fac ceea ce este și ceea ce și-ar fi dorit dintotdeauna să fie, dacă acea întâmplare nu „s-ar fi întâmplat”...

Mădălina Eparu, clasa a VII-a A

*Joie de vivre
Flavia Barbu, VII A*

Muzica speranței

Vântul șuieră cumplit prin coroanele dezbrăcate ale copacilor. Fagii, arinii și plopii se pleacă înaintea acestuia, schimbând fugar replici scurte între ei. Pârâiașul nu mai are voioșia de acum câteva luni. Umflat de picurii de apă, rupe furios valuri de pământ.

Toate sunt schimbate în pădurea de la marginea satului dintre dealuri. Acum copacii sunt triști, păsărelele nu mai cântă, florile se retrag timide în pământ, multe dintre ele trăindu-și ultimele clipe ale vieții. În locul firelor moi de iarbă, cu culoarea lor mai verde decât smaraldul, sunt acum frunze zbârcite de vreme și alungate din copac, fără cruțare, de către vânt.

Totul pare lipsit de speranță. Nimic nu poate să readucă la viață natura omorâtă de nemiloasa Toamnă. Orice încercare îi prelungește agonia. Și totuși... Vântul se oprește din șuierat, lăsând locul unui sunet lin de harpă și unui glas melodios de Fecioară.

O tânără înveșmântată într-o mantie de frunze mai verzi decât smaraldul, cu păr negru ca pana corbului, cu ten arămiu precum scoarța stejarilor tineri se ivi de după coroanele copacilor. Se așeză între frunze atât de grațios de-ai fi zis că-i o lebădă într-un lac cu apă limpede. Harfa continua să cânte acompaniat de glasul ei care venea peste pădure cum vine mângâierea și sărutul mamei pe fruntea copilului.

Și atunci se petrecu minunea. Toate frunzele se ridicară de pe pământ și se rezeziră pe ramurile copacilor, iarba își intrase iar în drepturi, râul se retrăsese și acum curgea voios printre stânci. Era din nou vară în pădure. Toate parcă reîntineriseră. Din păcate asta nu dură mult. Zâna se ridică și o luă din nou grațios printre copaci. Într-o clipă totul deveni ca înainte.

Pe fruntea tuturor se vedea totuși un zâmbet, un zâmbet de speranță. Aceasta le-adusese muzica magică a zânei: Speranță.

Speranța că vor reveni la VIAȚĂ... O speranță pe care cei mai mulți dintre noi o uităm sau nu credem cu adevărat în ea.

Teodor Pantîș, clasa a VI-a A

Băncile la taifas

Este vineri, ultima zi de școală din săptămână. Clopoțelul sună vesel de ieșire, iar elevii pleacă grăbiți spre case.

În clasă e liniște. Deodată se aude un oftat:

- Oh, ce bine că au plecat copiii! spuse prima bancă de la geam.

- Mie o să-mi fie dor de ei, spuse o bancă mai din spate. Fetița care stă aici are grijă de mine, mă păstrează curată și nu mă împinge de colo-colo.

- La mine stă un băiat. Cred că nu-i prea place școala. Sunt plină de zgârieturi, iar înăuntru am numai fițuici, asta pe lângă firimiturile de mâncare! spuse ultima bancă. Oare de ce la mine stau doar copiii cei mai neastâmpărați?

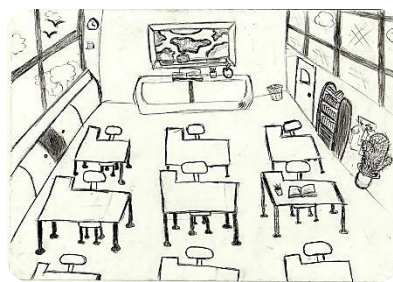
Altă bancă zice:

- În fiecare an elevii se schimbă. Abia apuc să mă obișnuiesc cu unul, că anul se și termină și vine altul la rând. Am început să-i cunosc după cum își aranjează ghiozdanul, dacă vor fi elevi buni sau nu.

- Liniște, doamnelor! spuse catedra. Vă place sau nu, sunteți aici pentru a-i ajuta pe copii să stea cât mai comod în timpul orelor. Dacă nu ar fi ei, ar fi mare plictiseală. Ei ne fac să zâmbim atunci când se joacă în pauze și chiar când răspund la ore. Tot ei ne fac să scârțâim de tristețe atunci când iau o notă rea. Ei sunt ai noștri, iar voi, băncile, le aparțineți.

- Da, da! Ai dreptate, „doamnă profesoară”. Să ne odihnim până luni, când începe o nouă săptămână de muncă.

Ioana Carina Fleacă,
clasa a V-a B

Cristina Văcărescu,
clasa a VII-a A

Cerul, Pământul și un Chestionar**Chestionar
de la Cer, de la Pământ
către
d-nul Primar General al Naturii**

1. Cine credeți că este mai important, Cerul sau Pământul?
2. Cine credeți că ocupă mai mult spațiu?
3. Cine credeți că ajută mai mult?
4. Fără de care dintre noi nu ați mai putea trăi?

P.S.: Trimiteți răspunsurile pe adresele de e-mail:
Cerul@yahoo.com și Pamantul@yahoo.com

Acest chestionar a fost trimis domnului Primar în urma unor grozave certuri dintre Cer și Pământ. Cearta a început în urmă cu mai mult timp, când, în timpul Războiului Spațial, Cerul a scăpat din greșeală o minge de foc (pe care trebuia să o arunce pe altă planetă), pe Pământ. Acesta s-a enervat la culme, vrând să se răzbune pe Cer.

Din această „greșeală” s-a iscat un adevărat Război de Supremație. Uneori Cerul și Pământul se întâlneau într-un loc foarte înalt și depărtat (numit linia orizontului), unde să nu poată ajunge nici o altă viețuitoare. În acel loc se băteau „corp la corp”. De obicei se întâlneau acolo toamna.

Într-o pădure ruginită și plină de culorile toamnei pornește un război între cele două mari forțe. Cerul aruncă cu trăsnete și fulgere, iar Pământul emană numai foc și fum. Pădurea devine un infern.

De atunci, Cerul și Pământul se tot războiesc, ba cu vijelii puternice, ba cu zgârie-nori, ba cu gaze nocive, ba cu. Acum, chiar și oamenii fac parte din acest război etern.

De ani buni se tot ceartă fără niciun rezultat. Mai mult au distrus. Totul în jur pare sinistru și urât după fiecare bătălie.

Acel chestionar, de la început, a fost făcut de avocatul celor doi războinici. Acesta a hotărât ca acest infern să înceteze. Dacă conflictul ar mai continua s-ar distruge totul, inclusiv planeta.

Primid chestionarul, d-nul Primar General al Naturii a răspuns (ca să nu facă nicio deosebire între Cer și Pământ) așa:

- întrebarea 1 - Apa
- întrebarea 2 - Apa
- întrebarea 3 - Apa
- întrebarea 4 - Apa

Văzând asta, cei doi s-au minunat. Și-au dat seama că, din punctul de vedere al Primarului General al Naturii, nu ajutau cu nimic omenirea. S-au ambiționat să-i demonstreze Primarului că ei au un rol foarte important. S-au împrietenit și au încercat să repare tot ce au distrus cu câteva zile în urmă. S-au unit și-au reușit. Au refăcut pădurile, câmpiile și orașele arse. Au creat din nou acea atmosferă plăcută, în care fiecare își vedea de rutina lui zilnică. Acum, totul e ca înainte.

Ba chiar, în loc să se întâlnească acolo sus și să se bată, s-au întâlnit ca să se felicite unul pe altul și să creeze peisaje încântătoare.

După ceva timp, în care totul este reparat, Cerul și Pământul au mai trimis un chestionar, dar de data asta altfel formulat:

**Chestionar
de la prietenii Cer și Pământ
către Primarul General al Naturii**

1. Cum ne stă mai bine, certați sau prieteni?
2. Vă plac peisajele create de noi la întâlnire?
3. Scrieți alte 3 așteptări pe care le-ați avea de la noi.

P.S.: Trimiteți răspunsurile pe adresa de e-mail:
CerulsiPamantul@yahoo.com

Teodora Minea,
clasa a VI-a B

Orașul Papuc

V-ați gândit vreodată că în baia voastră poate exista un minuscul sat de pitici? Pun pariu că nu! Nici mie nu mi-a trecut prin cap așa ceva până într-o seară. Tocmai venisem de la joacă. Eram înfierbântat din cauza soarelui puternic și de fuga prin grădină. Am urcat scările enervant de încet, ajungând într-un final în baie. Mama cumpărase un săpun nou și de obicei nu mă sinchiseam să citesc ambalajul, dar numele acestuia m-a făcut foarte curios. Scris mare și îngroșat: „Satul Piticilor”, iar dedesubt scria: „Atenție, uneori nu sunt prea prietenoși!”.

- Ce prostie... am spus ca pentru sine, chicotind.

Am rămas surprins când am văzut că săpunul avea formă de papuc! Când am dat drumul la apă, din săpunul-papuc am auzit chițăieli și smiorcăieli. M-am repezit spre coșul de gunoi și am scos ambalajul.

- “Luați o lupă și priviți cu atenție în interiorul săpunului-papuc” am citit cu voce tare.

Am dat fuga în camera bunicii mele și am apucat cu repeziciune lupa acesteia, alergând înapoi în baie. Luând săpunul misterios, mi-am pus lupa la ochi și am privit cu atenție. Preț de câteva secunde nu am văzut nimic, dar apoi am tresărit mai să scap săpunul din mână când am zărit un pitic dându-se pe o bicicletă improvizată din frunze și nasturi. Uitându-mă mai atent, am observat o mulțime de căsuțe din creioane minuscule, cu acoperișurile din ce-a rămas după ascuțirea acestora. Ambalajul nu era o glumă! Chiar este un sat de pitici în săpunul-papuc!

Fiind absorbit de peisaj, nici nu am observat că piticul pe care îl văzusem adineauri era chiar sub nasul meu agitănd disperat din mânuțe.

- O, iartă-mă! Nu te-am văzut acolo jos! am spus cu blândețe.

- Eu nu văzut de mult un Făt-Frumos! spuse piticul pițigăiat.

- Nu, micuțule! Eu nu sunt Făt-Frumos! Eu sunt Daniel.

- Noi la pui de om Făt-Frumos spunem!

- Aaaa! Cum te cheamă?

- Alca Magnificul!

Am râs cu poftă, amuzat de felul de a vorbi al piticului și de numele acestuia. Aveam atâtea întrebări să-i pun, dar am auzit vocea mamei chemându-mă la masă. Abia aștept să mă întorc în baie pentru a afla cât mai multe despre amuzanții pitici din Orașul-Papuc!

Adina Popa,

clasa a VI-a A

Ora de română

Marti, 14 februarie, am avut prima oră „mathe”, apoi română. Și iat-o pe frumoasa noastră profesoară intrând pe ușă.

- Bună ziua!

- Bună ziua!

- Luați loc.

Astăzi vom analiza textul „Vizita...” de I.L.Caragiale.

Am citit textul și l-am discutat. Am stabilit spațiul, timpul, personajele. Cel mai mult am vorbit despre Ionel. Am spus că era: agitat, răsfățat, obraznic, nemilos, cu aere de adult, gurmand, necivilizat, răzbunător, impertinent...

- Doamnă profesoară, ce înseamnă impertinent?

- Impertinent e ceva mai mult decat obraznic.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa, înțeleg!

- Bun, deci când se sună, veți da un test...

- Trrrrrrrrrrr!!!!!!!!!!!!

- Sunteți liberi frumoșilor!

P.S.: Asta înțeleg eu prin: "salvați de clopoțel!"

Constantin Mezdrea,

clasa a VI-a B

Viața unui creion, de la naștere, până la moarte

Creionul este acel instrument pe care orice elev îl are în penarul său. Acesta, la ore, este scos din penar pregătit, în orice moment, să scrie lecția!

Un creion se naște într-o fabrică, crește pe raioanele de papetărie ale magazinelor apoi, fericit că este cumpărat de tine, decide să te ajute la orice ai de scris!

Când un coleg nu are cu ce să scrie, creionul merge din mână în mână până la destinație, alteori, zboară prin clasă, căutând întotdeauna o „perucă”.

Când ai test și nu ai învățat, când îi muști din guma de șters atașată acesta strigă de durere - dar silențios, fără ca tu să o auzi - iar atunci când ai înțeles testul de nici nu știi de unde să începi, săracul creion amețește, pentru că scrii prea rapid!

Spre finalul vieții lui, acesta ajunge grav bolnav deoarece, cu timpul, apare *Boala Descuamării Vopselei* și pentru că devine din ce în ce mai mic odată cu timpul!

Din păcate, la vârsta de o lună, sucombă, într-un coș de gunoi, ascuțit de tot, cu gumița atașată, și ea tocită și măcinată de timp...

Aceasta este povestea unui creion!

Emilia Băilă, clasa a VI-a B

În orașul prichindeilor

Adaptare după "Aventurile lui Habarnam"

Într-o zi de vară, un savant - prichindel pe nume Știemult a descoperit un orașel micuț construit la marginea unui râu. Numele lui era Râul Levănțelelor pentru că, pe malurile lui, creșteau numai levănțele.

Având ambiție și curaj intră în orașel. El credea că acolo locuiau niște răufăcători, dar când-colo... ce să vezi? Erau numai și numai prichindei și prichindețe.

În oraș creștea un singur copac și acela mai micuț decât trebuia. Prichindețele erau vesele sărind coarda, jucându-se leapșa sau alte jocuri distractive în timp ce prichindeii stăteau cu burta la soare.

Savantul a fost bine primit în Orașul Florilor, după cum îl intitulase el. S-a cazat la un „hotel” de pe „litoral”. De fapt, a fost luat în gazdă de doi prichindei care locuiau pe malul râului. Acești doi prichindei erau Ciocănel și Cuișor, doi meseriași care reparau și confecționau mașinării pentru alți prichindei. De exemplu, au făcut un automobil care transporta fructele din orașelul vecin la magazinul orașului lor. Au mai confecționat și bărci pentru ca prichindeii să poată merge în pădure să taie lemne pentru a construi alte căsuțe.

Ca de obicei, Cuișor facu propunerea de a face turul orașului cu automobilul cu sirop de pepene galben pe care tot ei îl făcuseră.

Așadar se urcară cu toții în mașină și porniră la drum. Au vizitat centrul orașului, biserica, parcul cu fântâni arteziene, mall-ul și s-au plimbat pe malul râului.

- Ce orașel frumos aveți! zise savantul - prichindel cu înflăcărare. Dar totuși v-ar mai trebui niște floricele sau ceva culoare pe aici!
- Ce părere aveți de niște zambiluțe? intervine Ciocănel.
- Ce ziceți de niște vopsea pe gardurile și pereții caselor? Pun pariu că ar arăta foarte bine. Se băgă în seamă și Cuișor.

Zis și făcut. Cuișor, Ciocănel și Știemult se apucară de treabă. Au început să vopsească casele și să planteze flori. Peste puțin timp li se alăturară și alți prichindei.

Așa a devenit prichindelul-savant primarul Orașului Florilor (cel mai colorat oraș).

Teodora Minea,
clasa a VI-a B

Arta gotică

Stilul gotic este un stil artistic răspândit în Europa medievală începând cu anul 1140 și până în jurul anului 1500.

Termenul a fost introdus în anul 1550 de Giorgio Vasari, care făcea aluzie la tribul germanic al goților, ca prototip pentru o cultură inferioară, „barbară”.

În general, marile construcții gotice au fost biserici și catedrale.

Două dintre elementele caracteristice ale arhitecturii gotice sunt bolta în formă de arc frânt, sau ogiva, care este, de fapt, o intersecție a două bolte clasice ale stilului romanic și arcul de susținere a ogivei, așa numitul arc butant. Un al treilea element definitoriu, care apare la multe clădiri gotice, nefiind însă omniprezent, este rozeta.

Domul din Milano, Italia

Pagini web accesate :

1. http://ro.wikipedia.org/wiki/Arhitectur%C4%83_gotic%C4%83
2. <http://ro.wikipedia.org/wiki/Gotic>
3. <http://istoria-artei.blogspot.ro/2009/07/stilul-gotic.html>
4. <http://desydemeter.wordpress.com/2012/04/01/arhitectura-medievala-europeana-stilul-gotic>

Arta gotică

Coordonator: prof. Raluca Filip

Elemente caracteristice:

➡ **Arcul butant** a mărit puterea de susținere a contrafortului și a permis construcția bisericilor cu tavane înalte, specific pentru arhitectura gotică.

➡ **Un contrafort** este în arhitectură o lucrare de zidărie, având aspectul unei porțiuni dintr-un zid, care mărește rezistența exteriorului unei clădiri, structură sau edificiu, având efectul similar de preluare a sarcinilor și tensiunilor construcției, aidoma arcelor și bolților.

➡ **Bolta în evantai**, populară în stilul gotic, folosea grupuri de nervuri în formă de evantai, ca o dantelă de ornamente sprijinindu-se pe coloane.

➡ **Vitraliile** sunt compoziții decorative formate din bucățele de sticlă colorată, dispuse simetric sau asimetric ilustrând scene religioase.

Catedrale celebre în Europa:

- ✓ Domul din Milano, Italia
- ✓ Notre Dame de Paris, Franța
- ✓ Catedrala „Sfantul Stephen”, Austria
- ✓ Catedrala „Burgos”, Spania
- ✓ Catedrala din Reims, Franța
- ✓ Catedrala din Sevilla, Spania
- ✓ Catedrala „York”, Anglia
- ✓ Catedrala „Santa Maria del Fiore”, Italia

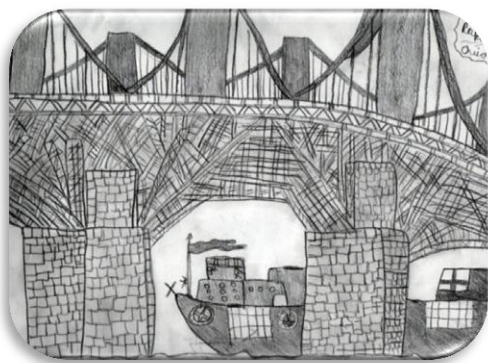
Pagină realizată de :

Alexia Maria Cîșmăroiu,

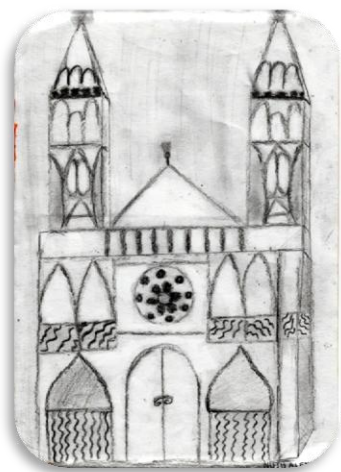
clasa a VI-a A

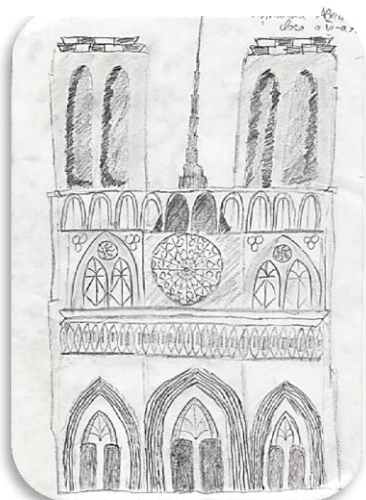
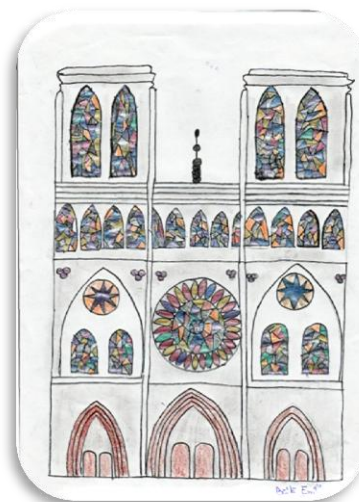
Creații artistice

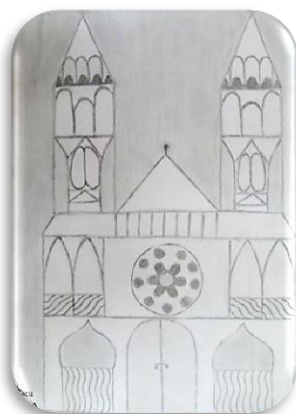
Ovidiu Rafa, clasa a VI-a B

Maria Dicu,
clasa a VI-a A

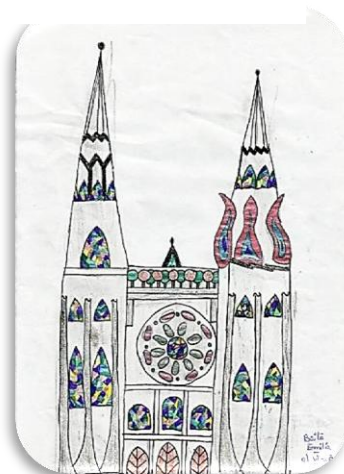

Alexia Cișmăroiu,
clasa a VI-a A

Alexandra Nuțu,
clasa a VI-a A

Emilia Băilă,
clasa a VI-a B

Creații artistice

Ioana Matei, clasa a V-a B

Diana Seicean, clasa a V-a A

Victoria Cioca, clasa a V-a A

Karina Dragoie, clasa a VI-a A

Diana Tocariu, clasa a VI-a B

Oana Corobană,
clasa a VI-a B

Creații artistice

Maria Tudorache, clasa a V-a B

Patricia Voicu, clasa a V-a A

Oana Corobană,
clasa a VI-a B

Andreea Coarfă și Paula Popescu,
clasa a VI-a B

Andreea Jampa, clasa a V-a B

Ionuț Topor,
clasa a VI-a B

Proiect eTwinning We Are Europe!

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Proiectul eTwinning „We Are Europe!” i-a încurajat pe elevii de 12 și 13 ani din colegiul nostru să observe realitatea care ne înconjoară, din perspective multiple, și să recunoască diferitele oportunități, dar și provocări pe care le oferă cetățenia activă într-un mediu multi-cultural.

Școala parteneră din Germania pentru acest proiect a fost IGS Winsen-Roydorf. Am luat parte astfel la Anul European al Cetățeniei 2013! Cu entuziasm, elevii au creat un profil al unui bun vecin european.

Munca la acest proiect a furnizat elevilor noștri un mediu de învățare pe cât de autentic, pe atât de semnificativ. Cei doi profesori coordonatori ai proiectului, Annette Knöfel și Daniela Bunea, au promovat în cele șase luni de desfășurare a proiectului o abordare pedagogică ce a condus la o motivație intrinsecă – elevii au fost îndrumați să își dezvolte pasiunile promovând în același timp încrederea în sine, perseverența, asumarea de riscuri. Elevii au definit de multe ori ei înșiși problemele și și-au autoevaluat eforturile și realizările. Nu s-a dorit o definiție și/sau evaluare a muncii lor de către profesorii coordonatori. S-a dorit prețuirea în fiecare moment a curiozității, motivației și creativității elevilor, și de aceea notele date – căci au fost și note – au fost mai mult informative decât de control.

Manualul de limba engleză folosit în anul școlar 2012-2013 la clasă – intitulat sugestiv „Generation 2000”, căci acești elevi s-au născut majoritatea în anul 2000 ☺ – a fost doar unul dintre instrumentele pedagogice de folosit în procesul de predare-învățare-evaluare, și de aceea ideea acestui proiect a fost salutată de profesori, elevi și părinți deopotrivă – fiindcă a suplimentat într-un mod foarte potrivit și extrem de creativ manualul. Principalele concepte curriculare abordate cu proiectul au fost:

- descrierea de oameni și locuri – prezentarea elevilor și a orașului;
- exprimarea de opinii – când s-au descris înțelesurile cuvintelor „vecinătate”, „cetățean”, „comunitate”;
- transpunerea de informații dintr-un text într-o diagramă și/sau tabel – atunci când s-au interpretat răspunsurile primite la chestionarul despre cetățeanul european ideal – o realizare remarcabilă la această vârstă.

Proiectul a fost, de asemenea, conectat la alte arii curriculare, cum ar fi Om și societate prin cercetarea de informații despre zona noastră, sau Tehnologii, prin folosirea de variate instrumente și aplicații TIC pentru prezentarea activităților.

Încă înainte de începerea proiectului cei doi profesori coordonatori au ținut legătura aproape zilnic pentru a planifica activitățile în detaliu. Am fost punctuali și am modificat programul inițial o singură dată.

Implicarea elevilor a fost un obiectiv încă de la început. Dar nivelul de participare și inițiativă a fost mult mai mare decât s-au așteptat profesorii. Comunicarea și interacțiunea au fost mereu la un loc de cinste în orele de limba engleză în colegiul nostru, dar lucrul cu o altă clasă din altă țară a completat curând după începerea proiectului acest aspect, și elevii – dar și părinții lor – au ajuns repede să aprecieze acest mod de lucru. Profesorii au fost cei care au „desenat” inițial proiectul, este adevărat, dar elevii au colaborat și au fixat sesiunile și termenele proiectului.

Unele inovații au mai multe șanse de a fi reluate și îmbogățite decât altele. Acest proiect este un bun exemplu de sustenabilitate și transferabilitate pentru că putem învăța despre Uniunea Europeană și putem încerca să facem viața mai bună în mai multe feluri pentru noi și semenii noștri – protejând viața la țară, asigurându-ne că bucatele pe care le mâncăm sunt sănătoase, făcând mai ieftine apelurile telefonice, luptând împotriva infracționalității și multe altele – de-a lungul întregului an școlar și la vârste diferite. Profilul cetățeanului european ideal care a fost creat poate fi folosit drept model de către alți elevi care să creeze propriul lor profil, iar etapele procesului ce au fost urmate pot fi reluate cu succes în alte contexte educaționale cu destul de puțină muncă din partea profesorului coordonator și cu entuziasm din partea elevilor.

prof. **Daniela Bunea**

Proiectul „We Are Europe!” a fost recompensat în 4 octombrie 2013 cu Certificatul Național de Calitate eTwinning. Felicitări!

Proiectul eTwinning „Farming Around Europe” s-a desfășurat în perioada aprilie-noiembrie 2013. Elevii și cadrele didactice implicate au provenit din 12 școli din 9 țări europene: Croația, Estonia, Franța, Italia, Marea Britanie, Spania, Turcia, Ucraina și România. Cei mai mici elevi ai școlii noastre au participat la un proiect de mare amploare, care a constat în principal în cercetarea vieții la țară și crearea unei cărți electronice. Proiectul a facilitat într-un mod direct o predare și învățare internațională și a încurajat o mai mare apreciere din partea elevilor a diversității dar și a similarităților dintre țările Europei.

Activitățile au presupus predare-învățare-evaluare bazată pe sarcini de învățare, colaborare creativă în interiorul clasei de elevi și aprecierea muncii partenerilor europeni. Elevii au fost încurajați să fie creativi și fiecare în parte – unul dintre elevii români a avut ideea de a prezenta copacii din fața ferestrei camerei sale în toate cele trei anotimpuri ale proiectului și a făcut zeci de fotografii; acesta este un exemplu excelent pentru modul în care elevii și-au „însușit” acest proiect, chiar la o vârstă așa fragedă.

Proiectul a fost timp de patru luni – două în semestrul al doilea al anului școlar 2012-2013 și două în semestrul întâi al anului școlar 2013-2014 – parte integrantă a planificării, implementării și evaluării la clasă. A fost de asemenea reflectat în mod clar în aprecierea progresului școlar la Limba engleză, în special când s-au consolidat cunoștințele depre timpul trecut la verbe regulate și neregulate, dar și în multe alte momente de învățare.

Proiect eTwinning „Farming Around Europe”

Coordonator: prof. Daniela Bunea

A fost un proiect intens din multe puncte de vedere, începând de la planificarea sa, continuând prin coordonarea lui, și apoi, în final, cu evaluarea și evidențierea rezultatelor și a beneficiilor aduse. Cadrele didactice implicate în proiect au organizat 5 video-conferințe pe durata proiectului, ceea ce s-a dovedit a fi extrem de relevant pentru scopurile proiectului. Am „simțit” totul ca pe o experiență de învățare în echipă, nu doar în interiorul școlii cu colegile Raluca Filip (profesor de Educație plastică) și Marioara Vonica (profesor de Tehnologii), ci și cu colegii din celelalte țări – căci fiecare a avut ceva valoros de adăugat fântânii de cunoștințe care a rezultat până la urmă din acest proiect.

MASCOTA PROIECTULUI

Proiectul a fost lăudat în toate țările participante și a obținut patru Certificate Naționale de Calitate eTwinning (în Marea Britanie, Croația, Estonia și Italia) – în România, evaluările pentru acordarea acestor certificate se desfășoară încă. De asemenea, „Farming Around Europe” a fost nominalizat drept Proiectul Comet al Anului 2013 în Croația și a primit „Certificatul de Calitate al Lunii Decembrie 2013”, prezentat lunar de Buletinul European eTwinning.

prof. Daniela Bunea

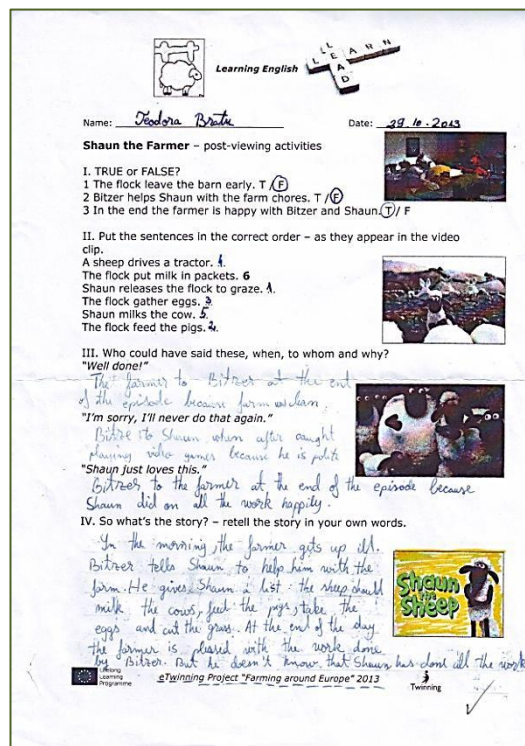
Am folosit diferite instrumente web, unele simple, altele pretențioase. Întotdeauna am avut în minte scopurile de atins și rezultatele care trebuiau obținute. Vârsta elevilor – 11 ani – a fost până la urmă cea care a dictat care instrumente să fie folosite când. Pentru evaluarea finală, am folosit de exemplu SpicyNodes, realizând o hartă conceptuală animată cu toate reflecțiile elevilor noștri la sfârșitul proiectului.

O realizare deosebită în cadrul proiectului este încercarea de Flipped Classroom, apreciată de toți partenerii proiectului, pe care am prezentat-o în site-ul nou creat:

<http://learningwithshaun.weebly.com>.

Toate activitățile organizate aici – care dezvoltă distinct imaginația și creativitatea – pot fi reorganizate și „renovate” pentru alte clase de elevi care învață limba engleză ca limbă străină. În plus, fiecare aventură a mielului Shaun poartă cu ea o lecție de învățat, într-un spectacol de animație pe cât de interesant, pe atât de nostim.

Rezultatul cel mai important al proiectului este reprezentat de aprecierea deosebită pe care au dezvoltat-o elevii noștri pentru viața la țară și pentru munca pământului.

FIȘĂ DE LUCRU
Teodora Bratu, clasa a V-a A

Pasiunea mea pentru teatru a început acum 5 ani, la vârsta de 8 ani, când m-am înscris la Palatul Copiilor. Împreună cu Lorelei Ghazawi, profesoara mea, am făcut primii pași în teatru. Am fost printre puștii care au gustat din această artă fascinantă. „Teo urmează cursul de teatru 5 ani și a excelat foarte mult. Din copilul timid care și-a început *cariera* acum mulți ani, a devenit Teo pe care o cunoașteți cu toții, vioaie, binevoitoare și plină de energie”, spune Lorelei.

De asemenea, teatrul m-a ajutat să-mi îmbogățesc imaginația, să-mi sporesc atenția și reacția scenică, să vorbesc clar și să învăț să descopăr oamenii. Da, la teatru înveți să descoperi oamenii și să îi apreciezi așa cum trebuie pe cei ce merită. Înveți ce e prietenia și cum să fii un bun prieten. Unul dintre primele spectacole jucate în fața părinților a fost unul de poezie și pantomimă, „Apolodor”. Încă îmi mai amintesc ce greu a fost să urc pentru prima dată pe o scenă mică în timp ce zeci de ochi erau îndreptați spre mine și să aștept să-mi spun replica (pe atunci neintonată). De atunci au trecut mai mulți ani în care am acumulat experiență.

PASIUNEA MEA TEATRUL

Începând să particip cu grupa la multe concursuri, am acumulat multe premii printre care și: premiul al III-lea la Concursul național de la Sighișoara *Teatrul medieval* cu spectacolul „Autobuzul 4”; premiul al II-lea la concursul județean de la teatrul Gong cu piesa „Cine va câștiga?” și la festivalul *Huet Urban* cu piesa „Autobuzul 1”; premiul I la concursul județean de teatru cu piesa „Revizorul” de N.V. Gogol și premiul pentru „Muzică și mișcare scenică” cu piesele „Autobuzul 2”. De asemenea am avut și multe alte reprezentații în afara concursurilor.

Apropo de spectacole, vreau să vă spun că pe marea majoritate noi le scriem (poate și de aceea trupa noastră se numește „NOI”). Fiecare copil vine cu propunererea și replicile scrise pe o foaie, Lorelei le selectează pe cele mai reușite, le combină și iese un spectacol de succes. „Autobuzul” de exemplu, l-am scris noi pentru un spectacol de Crăciun, apoi l-am dezvoltat în mai multe *episoade*, mai multe povești diferite. Acesta e primul serial reprezentativ pentru trupă. E deja un *clasic*.

Să revenim. Teatrul nu constă doar în mimă sau în „Romeo și Julieta” (după cum cred cei mai mulți dintre voi). Teatrul depinde foarte mult de improvizație.

Ce facem noi la curs? O grămadă de tipuri de improvizații cu diferite teme, personaje și replici, jocuri teatrale, în special de dezvoltare a atenției, a memoriei, a concentrării, a vitezei de reacție, a imaginației, exerciții de dicție de toate felurile, lectura de text pe roluri și câte și mai câte... Câteodată mai facem și antrenamente realiste (întinde-te după merele din pomul cel mai înalt) pentru că la pantomimă folosim mușchii corpului și feței încălziți pentru a putea fi cât mai expresivi.

Împreună cu grupa și colegii din Lazăr, Oana Balaci – VI, Alexandra Nuțu – VI, Andrada Ion – VII, Cucu Adriana – VIII, Iulia Stănesci Coșerea – VIII și Andrei Boncea – VIII (mai sunt mulți și din liceu) , dar și cu Lorelei, formăm un mare grup de prieteni.

Ca încheiere vă spun așa:

VĂ RECOMAND SĂ VĂ APUCAȚI IMEDIAT DE TEATRU PENTRU CĂ SUNT CELE MAI FRUMOASE EXPERIENȚE ALĂTURI DE PRIETENI ADEVARAȚI!!! NU VĂ VA PĂREA RĂU NICIO CLIPĂ CA M-AȚI ASCULTAT!

TEATRUL A FOST CEA MAI BUNĂ ALEGERE A MEA!!! ☺

Teodora Minea, clasa a VI-a B

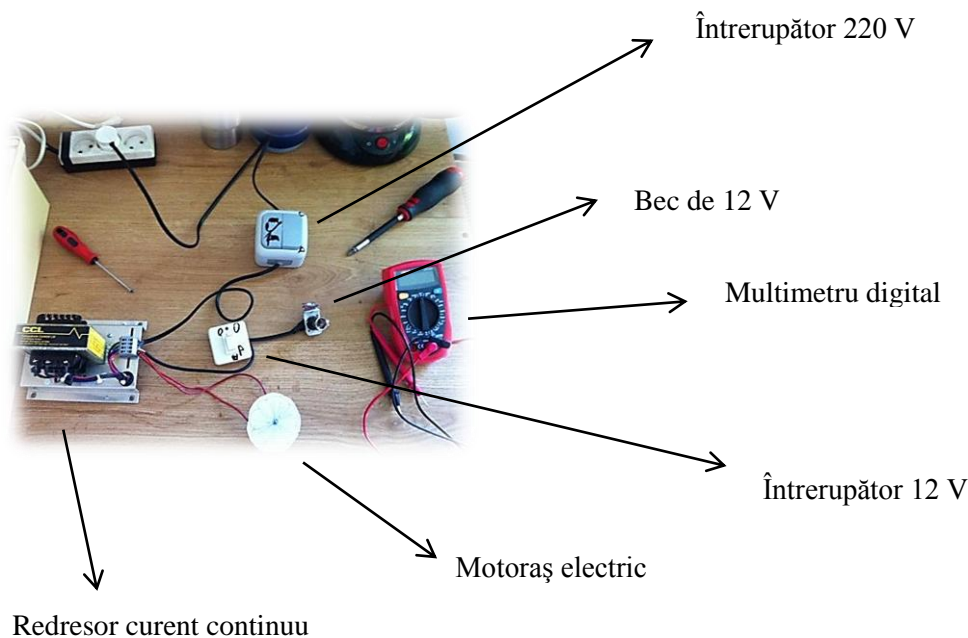
PASIUNEA MEA
Electronica

Redresorul

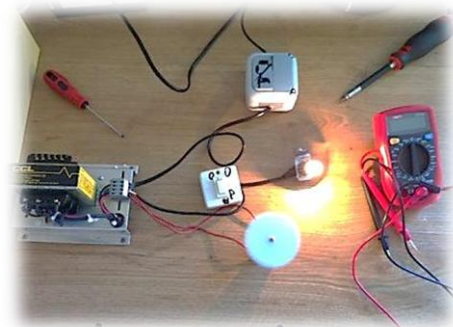
Redresorul este un montaj care transformă curentul de la 220V curent alternativ la 12V curent continuu. Este format dintr-un bobinaj și 4 diode.

Acest montaj este format din mai multe elemente printre care: redresor, întrerupătoare, bec, motoraș electric și fire de cupru.

Motorașul este format dintr-un rotor bobinat pe un miez magnetic.

Montaj Electronic:
Redresor curent continuu, 13 V

Acest montaj este o jucărie, un material didactic. Cu acest montaj învățăm cum se lipesc firele, cum funcționează un redresor și un întrerupător.

Samuel Lazăr, clasa a V-a A

Coordonator: prof. Gabriel Cojocaru

Site-ul www.programare.pvinfosibiu.ro vă prezintă multe [programe](#) distractive și informații din [lumea IT](#). Acest site este în lucru.

Noi, creatorii site-ului, Vlad și Horațiu, am început crearea unui site, deoarece vrem să excelăm în domeniul programării și dorim ca toată lumea să aibă acces la informații utile din domeniul programării și lumii IT.

Noi ne-am întâlnit prima dată la un curs de programare în limbajul C++ la Palatul Copiilor. Aveam 8 ani. Am continuat acest curs până la 10 ani, apoi am avut bucuria și surpriza de a deveni colegi de clasă.

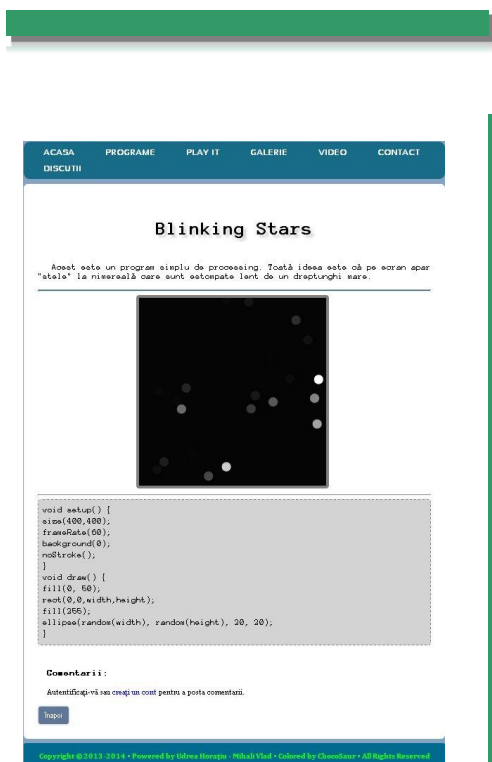
La începutul clasei a VII-a, la clasă, domnul profesor Gabriel Cojocaru ne-a inițiat în limbajul HTML și ne-a pasionat. Am cerut sprijinul domnului profesor de informatică și dumnealui ne-a ajutat. Crearea unui site necesită mai ales PHP (limbaj de programare). După un timp am observat că este destul de greu, dar noi, cum nu ne lăsăm ușor, am continuat crearea acestuia. În cele din urmă am constatat că ne place din ce în ce mai mult și am ajuns la un nivel destul de avansat.

Site-ul nostru oferă posibilitatea de a crea un cont gratuit cu care puteți să aflați mai multe despre unele programe, puteți discuta cu alți pasionați de programare din România, puteți trimite sugestii și puteți chiar face ca programele dumneavoastră să apară pe site! Doriți să aflați mai multe despre ce se întâmplă cu site-ul?

Contactați-ne: programare.ro@gmail.com

Sperăm că veți îndrăgi acest site!

Vlad Mihali și Horațiu Udrea,
clasa a VII -a B

Blinking Stars este un program simplu de processing.

Scopul acestui program este de a crea imagini sub diferite forme, care sunt estompate lent de un dreptunghi mare.

„Șahul este piatra de încercare a
inteligenței umane”

Wolfgang Goethe

**Primele legende și scrieri legate de apariția
ȘAH-ului:**

Specialiștii consideră că șahul a apărut în India și s-a răspândit, la început, în Asia și Europa, apoi a ajuns pe celelalte continente.

Prima legendă, scrisă în limba persană, ne povestește despre un înțelept indian care a vrut să dea o lecție prințului său, prea orgolios. În acest joc, cea mai neajutorată piesă era regele. Prințului i-a plăcut atât de mult jocul încât l-a întrebat pe înțelept cu ce dorește să-l răsplătească. Acesta i-a propus un alt joc: „Mă mulțumesc cu grâul care s-ar putea obține punând un bob pe primul pătrat al tablei de șah, două pe al doilea...”, joc care reprezenta de fapt o altă lecție de viață.

Date despre legenda șahului găsim și în romanul persan *Karmanak* (600 d.Hr.), în *Cartea Regilor*, scrisă de poetul persan Firdusi, dar și în *Povestea șahului* de Mihail Sadoveanu, sau în *Ciocoii vechi și noi* de Nicolae Filimon.

Jocul de șah făcea parte din procesul de educație a tinerilor de la curtea Sarazinilor, fiind explicat în „Cartea Regulilor”. Șahul era jucat și de boierii și domnitorii din Țara Românească și Moldova.

Bibliografie:

1. XXX – *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România*, București, Editura Aramis, 2002;
2. Polihroniade, Elisabeta și Rădulescu, Tiberiu – *Primii pași în ȘAH*, București, Editura Sport – Turism, 1982.

„Cupa 1 Decembrie „
la șah, ediția a XI-a, 2013

Coordonator: prof. Dorin Nan

Știați că...

De-a lungul timpului, copiii s-au evidențiat în diverse domenii. Așa cum Wolfgang Amadeus Mozart, compunea la 9 ani simfonii celebre, și în șah au existat „copii minune”, capabili de performanțe extraordinare.

➔ Unul dintre cei mai celebri jucători de șah din toate timpurile a fost cubanezul Raul Jose Capablanca, care, la 4 ani, observa greșelile făcute de tatăl său în timpul partidelor jucate cu prietenii;

➔ Boris Spasski s-a numărat printre cei mai buni jucători în timpul turneului internațional de la București, la doar 14 ani;

➔ Nona Gaprindașvili, din Tbilisi, avea doar 15 ani când a câștigat titlul de campioană a R. S. S. Gruzine;

➔ Maria Ciuburdanize a devenit campioană a lumii, la vârsta de 13 ani, în timpul turneului internațional din 1974;

➔ Robert Fischer a început să joace șah de la 6 ani, iar la 13 ani a fost campion de juniori al S.U.A.,

➔ Florin Gheorghiu a devenit la 16 ani campionul României.

Deci, șahul își dezvăluie tainele oricui, indiferent de vârstă. Parafrazând o expresie celebră, am putea spune „fiecare copil are în ghiozdanul său o cunună de campion”.

Colegii noștri de liceu

Știați că...

➔ De-a lungul timpului, oamenii au inventat o largă varietate de piese de șah de mărimi diferite și din materiale diferite: lemn, metal, rășină, jad, sticlă, plastic etc.;

➔ Piesele pot să difere și în funcție de vârsta jucătorilor: piese de șah conforme cerințelor pentru competiții, dar și piese de șah pentru copiii din grădinițe;

➔ Există piese de șah cu tematică foarte diferită: piese pictate cu imagini/personaje diferite: samurai, soldați austrieci, pirați, soldați din perioada cruciadelor, călugări, domnițe sau prinți;

➔ Piesele de șah tematice nu pot fi folosite în concursuri.

Am venit doar anul acesta la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și am participat pentru prima oară la Campionatul de șah.

Eu am învățat șahul de la fratele meu mai mare, Adrian, care reușea să mă învingă de fiecare dată. Astfel, am învățat din tactica lui și din propriile greșeli.

Rezultatele obținute de elevii C.N.G.L. în acest an:

Gimnaziu – fete:

- ◆ *Ioana Matei*, V B – Locul I
- ◆ *Flavia Barbu*, VI A – Locul II

Gimnaziu – băieți:

- ◆ *David Timbuș*, VI B – Locul I
- ◆ *Narcis Lascu*, V B – Locul II
- ◆ *Caius Cezar Lemăndroi*, V B – Locul III
- ◆ *Mihai Iurian*, V B – Mențiune
- ◆ *Octavian Mihu*, V B – Mențiune
- ◆ *Horia Rusu*, VI B – Mențiune

Liceu – fete:

- ◆ *Anamaria Herciu*, IX E – Locul I
- ◆ *Crina Dăncăneț*, X A – Locul II

Liceu – băieți:

- ◆ *Cristian Prie*, XI A – Locul I
- ◆ *Sebastian Albu*, IX I – Locul II
- ◆ *Marius Dragomir*, X F – Locul III
- ◆ *Dăian Andrei*, XI E – Mențiune
- ◆ *Răzvan Cucerzan*, IX F – Mențiune
- ◆ *Radu Rusea*, X E – Mențiune
- ◆ *Radu Fântână*, XI I – Mențiune

Articol realizat de:

Ioana Matei, clasa a V-a B

GHEORGHE LAZĂR!!!

- ❖ Din somnul îndelungat trezit
De fapta ta, de fapta ta,
Un imn din suflete urzit
Mereu poporu-ți va cânta.
Înălțăm stindard aprins
Peste culmi de viitor,
Lazăr, aripă de vis,
Lazăr, gând biruitor,
Lazăr, aripă de vis,
Lazăr, gând biruitor.
- ❖ Sămânța-i dragoste de grai
Rodește-n dealuri și-n văi,
Copil cu țundră și cu strai
Azi crești cu ai țării bravi flăcăi.
Țara își urzește-n zbor
Mult triumf pe vechi câmpii,
Imn de slavă-ți cântă-n cor
Fiii mândrei României.
Imn de slavă-ți cântă-n cor
Fiii mândrei României.

Note muzicale
de *Adriana Cucu*, clasa a VIII-a A

Imnul „Gheorghe Lazăr”

Coordonator: prof. Vasile Bebeșlea

Imnul „Lazăr”, muzică și versuri Nicolae Suciu, cu titlul original „Omăgiu pentru Gheorghe Lazăr”, este cântecul nostru de suflet.

Autorul îi destăinuie lui Gh. Lazăr că va fi mereu în sufletele oamenilor asemuindu-l cu o *aripă de vis... un gând biruitor* și îi invită pe tineri să descopere adevăratele comori ale țării.

Acest cântec a fost ales ca imn al Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu pentru că exprimă spiritul fiecărui elev și profesor al școlii.

Tania Trif, clasa a VII-a A

Un om obișnuit a înflorit și cu parfumul său a schimbat lumea. Gheorghe Lazăr a cunoscut eternitatea. Imnul ce îi este închinat confirmă acest lucru.

Un imn: versuri și muzică transmit personalitatea lui Gheorghe Lazăr, iar acest Imn din suflet pentru suflet în memoria celui căruia colegiul îi poartă numele înobilează fiecare elev care trece pragul acestuia.

În memoria lui Gheorghe Lazăr suntem datori să „Înălțăm standard aprins/ Peste culmi de viitor”. Să găsim mai toți elevii colegiului viitorul „Cu aripe de vis” și să-l transformăm în realitate folosind „sămânța dragostei de grai”, având puterea să ne ridicăm peste „dealuri și văi” un „Imn de slavă” ca „Fiii mândrei României”.

Memorie...

Era început de toamnă aurie, soarele zâmbea cu ochi calzi norilor care se bucurau de ziua senină de septembrie... Începea școala...

În dimineața mult-așteptată m-am trezit destul de devreme... Eram foarte emoționată... „Clasa a șaptea!“ țipau gândurile mele, zburcinate la apropierea necunoscutului... Am privit în jur... Aceeași cameră de când mă știu: geamurile imense, care dădea multă bătaie de cap mamei la curățenie, patul mare și pufos, nearanjat la ora aceea, oglinda care domina încăperea... M-am apropiat de apele sale cristaline... Mă privea un chip cunoscut... Trupul înalt de care eram mândră, îmbrăcat cu pijama portocalie stătea crispat, în așteptare...

Nu a trebuit să mai îndur mult... Două ore mai târziu, îmbrăcată în hainele noi, cu balerinii în picioare, am pornit spre școală...

Cum am văzut clădirea monumentală a liceului „Gheorghe Lazăr”, orice urmă de teamă m-a părăsit. Pentru ce-mi făcusem griji? Nici o frică nu-și mai avea sensul acum...

După discursurile de rigoare, ne-am dus în clasă... Mi-am trecut mâna peste lemnul fin din care era făcută banca mea... Câte amintiri aveau cu băncuța aceasta: atâtea teste, puzderie de teme, o mulțime de lecții la clasă... Trebuie să rezist...

Pun pariu pe ce am mai scump că, atunci când voi pleca, voi fi mare, voi avea alte amintiri, alte dorințe, alte aspirații, îmi voi aduce aminte de această școală care mi-a clădit viitorul, care mi-a deschis ochii și care m-a pregătit pentru viața reală, viață în care ai prieteni, dușmani, fericiri, deznădejdi, viața în care nu mai poți să împărtășești durerea ta unei cărți...

Daria Cîrstea, clasa a VII-a A

Deseori se întâmplă să trecem prin situații în care sentimentul de frică inexplicabilă este foarte accentuat. Ne amintește de ziua în care am prezentat o lucrare colegilor: acolo, în fața clasei, toți se uitau la tine, profesorul analiza și el prezentarea ca să ne poată evalua.

În acele situații am avut câteva dintre manifestările următoare:

- un tremurat greu de controlat;
- gura uscată;
- transpirații;
- palpitații;
- respirația tăiată etc.

Ce s-a întâmplat?

Am experimentat o stare de anxietate.

Termenul vine de la latinescul „angor” care înseamnă situație încordată.

În fața unei situații dificile sau a unui examen, nivelul de anxietate crește și poate afecta:

- Funcțiile mnezice (memoria);
- Concentrarea și/sau atenția.

Din acest moriv, starea de anxietate (frica inexplicabilă) nu creează premisa unei bune pregătiri și poate provoca chiar blocaje în timpul examenului.

Articol realizat de: Prof. psiholog
Dr. Valeria Ecaterina Purcia

Emoții înainte de examene?

Psihologul recomandă...

Cum ne comportăm când ne confruntăm cu stările de anxietate?

- Ne roadem creioanele/unghiile;
- Ne odihnim puțin;
- Plângem foarte ușor;
- Nu mai avem poftă de mâncare;
- Suntem iritați și nervoși etc.

Care este cauza apariției acestor stări?

Stările de anxietate apar datorită problemelor familiale/personale, insuccesului școlar, a așteptărilor foarte ridicate din partea celorlalți etc.

Cum putem face față acestor situații?

- Atunci când trebuie să învățăm, condițiile de studiu trebuie să fie optime: camera aerisită, scaunul confortabil, iluminatul natural, temperatura camerei să fie plăcută...;
- Să încercăm să ne rezolvăm problemele personale stresante/importante și apoi să reluăm studiului;
- Să avem în minte motivația/importanța examenului pentru realizarea noastră ulterioară;
- Relaxare, somn suficient și o alimentație sănătoasă.

Modalități de învățare eficientă:

Planificare: loc, ambianță, materiale, zilele, materii, ore de pauză...

Metode: lecturare, subliniere, schematizare, rezumat, revizuire.

În timpul examenului:

- Relaxarea respirației;
- Înlocuirea gândurilor/emoțiilor negative („nu știu nimic”, „voi pica examenul”) cu gânduri/emoții pozitive („am făcut tot ce mi-a stat în putință să învăț cât mai bine”);
- Alege să răspunzi la întrebările la care chiar știi pentru a-ți reduce starea de neliniște care îți blochează memoria;
- Managementul timpului este foarte important.

Realizator imagine: *Ionuț Ciprian Carp*,
clasa a XI-a F. C.N.G.L.

Care este povestea mărtisorului? Ce semnifică șnurul împletit din fire de mătase albă și roșie? De ce îl leagă mamele la mâna copiilor? Ce legătură are mărtisorul cu povestea babei Dochia sau cu cea a fiului ei, Dragobete? Despre toate acestea și despre multe altele scriu savanții - etnologi, istorici și folcloriști. Dar scriu și poeții care duc mai departe poveștile cu fete care își apără cu șnurul mărtisorului frumusețea de efectul devastator al vântului de martie.

Inspirate de ideea lui Șerban Foartă, două doamne profesoare din ANPRO (Asociația Națională a Profesorilor de limba și literatura română "Ioana Em. Petrescu") din Cluj, ne-au propus un concurs de recenzii „Cărțișoare / Mărtișoare” pentru cartea pe care am citit-o cu cea mai mare plăcere în 2013.

Mai întâi am frământat ideile, iar mai apoi, din boabe de mărgăritar găurite, cu fire ciucurite la vârfuri, am născocit fiecare câte un cărțișor de Mărtisor. Am creat și noi povești cusute cu ață albă pe fir roșu (ca în imaginea de mai sus).

Dar, să le vedeți și pe ale noastre. Adevărate mărtișoare necomertișoare. Iată câteva dintre cărțile care ne-au inspirat: „Regele Arthur și cavalerii mesei rotunde”, „Marea Monștrilor” - Rick Riordan, „Hoțul fulgerului” - Rick Riordan „Oscar și Tanti Roz” - Eric Emmanuel Schmitt, „Jurnalul unui puști” - Jeff Kinney, „Emil și detectivii” - Erich Kastner.

„CĂRȚIȘOR DE MĂRȚIȘOR”

Coordonator: prof. Marcela Ciobănuț

Ion Andrada (a VII-a B)

Mărgărit Daniela (a VII-a B)

Bogdan Paul (a VII-a B)

Vasii Andreea (a VII-a B)

Bogdan Victor (a VII-a B)

Nate Paul (a VII-a B)

Pagină realizată de:
Ion Andrada, clasa a VII-a B

OBICEIURI DE PRIMĂVARĂ

DRAGOBETELE

Dragobetele, „cap de primăvară”, feciorul Dochiei, se sărbătorește la 24 februarie, zi însemnată în calendarul înflorat al dragostei. De **Dragobete** începe „nunta păsărilor”, „cuiburile aduc noroc la casă”, „gospodinele nu lucrează să nu le fure uliul orătăniile”. În această zi, femeile măritate ating pe furiș un bărbat străin ca să aibă tot anul „pe vino-ncoa”.

În ajun, fetele rostesc descântece premaritale, încercând să cheme dragostea și să-și afle ursitul la care vor visa tainic de-a lungul postului mare, când nu se fac hore. Dimineața, flăcăii și fetele, gătiți de sărbătoare, merg în pădure „să aducă primăvara-n sat”. Culeg măștișori de salcie sau mesteacăn, crenguțe de corn care vor înflori galben în ulcelele de lut, dar, mai ales, culeg ghiocci, deoarece „câți ghiocci aduci întâi acasă, atâția pui scot cloștile”.

Legătura permanentă dintre nunta păsărilor și dragostea înmugurită de Dragobete este sugerată de o „vânătoare” simbolică a fetelor „vrăghii” de către flăcăi „hereți”. Libertatea va fi plătită cu un sărut rușinat și ispititor, departe de ochii iscoditori și de „gura satului”.

MUCENICII

Pe 9 martie se prăznuiesc cei 40 de mucenici din Sevasta. Femeile pregătesc patruzeci de colăcei în formă de 8, îi coc și îi ung cu miere și nuci. În dimineața sărbătorii, „mucenicii” sunt consumați ritualic în familie și oferiți de pomană finilor, pentru pomenirea morților.

FLORIILE

Mărțișorul, simbol al împletirii dintre lumină și întuneric, este și el un legământ între inimi. Dăruit flăcăilor de către fete și plătit de aceștia cu un bănuț de aramă sau de argint, va fi purtat ca „apărător de deochi”. De Florii, mărțișorul „va fi băut” și firul îngemănat va împodobi o crenguță înflorită a „pomului frate”. Dacă a doua zi mărțișorul era înrourat se credea că fata se va mărita curând.

PROORUL SFÂNTULUI GHEORGHE

Perceput în mentalitatea populară ca protector al vitelor și al holdelor „cap de primăvară”, Sfântul este asimilat eroilor civilizatori din basme și balade.

În răspunsurile la chestionarele lui Nicolae Densusianu difuzate în 1895, A. Cazan culege în localitatea Corbasca o legendă care motivează obiceiul foarte răspândit de a împodobi gospodăria cu ramuri verzi în ajunul sărbătorii: Dușmanii Sfântului, dorind să-i încerce credința l-au închis în casa unei femei desfrânate. „Mult l-a descântat și l-a momit acea nelegiuită, dar Sfântul nici n-a ridicat ochii s-o vadă și, cum sta el rezemat de un stâlp al hornului, acel stâlp uscat și ros de cari de zeci de ani numaidecât a înfrunzit la spatele Sfântului. Femeia, văzând această minune pe dată a ingenuncheat și s-a rugat la Sfântul s-o ierte de îndrăzneala ei. De atunci s-a ținut minte această minune și s-a făcut obiceiul ca, în ziua de Sfântul Gheorghe, toți creștinii să pună frunzari pe la stâlpii caselor și ai porților de la băătătură pentru ca să fie casa apărată de ispita duhurilor rele”. Și astăzi sătenii continuă să pună ramuri verzi de salcie, stejar, leuștean, „urda vacii” etc. la stâlpii porților și ușile grajdului în ajunul sărbătorii.

În prezent, practicile se întâlnesc mai rar cu semnificațiile estompate sau modificate.

PAȘTELE

În sâmbăta Paștelui, după terminarea ultimelor pregătiri, creștinii merg la biserică, pentru a participa la Sfânta Înviere. După slujba religioasă, credincioșii aduc lumânările cu Sânta lumină a Învierii” acasă și le păstrează pentru a fi reaprinse atunci când plouă cu grindină sau un alt pericol amenință locuința.

Înainte de a gusta din bucatele tradiționale, se pun într-o cană cu apă două ouă, unul alb și unul roșu, alături de un bănuț de metal. Fiecare membru al familiei se spală cu această apă, ca să fie toți sănătoși și rumeni (ultimul având dreptul de a păstra moneda), se închină și iau anafura.

Prima zi de **Paști** se petrece în familie și se consumă alimente rituale: ouă roșii, „borș de miel”, „plăcintă de jâghir”, friptură de miel, pască și cozonac. Până la Înălțare, formula de salut este „Cristos a înviat, adevărat a înviat!”

În Săptămâna Luminată, femeile împart cozonaci, pască și ouă roșii. Sunt zile de odihnă, se vizitează rudele, nu se lucrează în grădini sau la câmp. În ziua de vineri, când se sărbătorește Izvorul Tămăduirii, se stropește casa cu apă sfințită (aghiazmă), dar și animalele și culturile pentru a fi apărate de ploi rele sau insecte.

Cojile ouălor de la Paști se pun ca ofrandă la rădăcina pomilor sau se dau pe o apă curgătoare, să ajungă pe Apa Sâmbetei și să vestească „blajinilor” că a venit Paștele.

Articol realizat de:

Ion Andrada, VII B – text

Adriana Cucu, VIII A – imagine

POSTUL PAȘTILOR

Postul Paștilor presupune, pe lângă restricții alimentare, cenzurarea comportamentului și curățenie desăvârșită în gospodării. La arat, femeia tămăia boii și plugul, iar bărbatul se primenea. Boilor li se puneau colăcei în coarne, iar semințele erau amestecate cu boabe de la sămănat. Pe lângă postul obișnuit, fetele ajunau câte o zi pe săptămână, începând cu ziua de luni, pentru ca să aibă „soartă bună”.

În *Joia Mare*, gospodinele înroșesc ouăle. Primul ou „merișor” se păstrează până la primăvara următoare. Se crede că în el stă „norocul casei”. Ouăle se pot vopsi în culori vegetale și rareori se încondeiază.

PAȘTELE BLAJINILOR

Se sărbătorește printr-o slujbă de pomenire a morților, la fiecare mormânt pe care se pun ouă roșii și pască pentru a fi date de pomană. La Paștele Blajinilor (prima luni după Paști), se aduc la cimitir ouă roșii, cozonac și vin, se așază pe morminte, pentru a fi sfințite, și apoi sunt împărțite pentru sufletul morților.

ARMINDENUL

Prima zi a lunii mai, cunoscută în tradiția populară sub numele de sărbătoarea „Armindenilor”, este legată, se pare, de străvechi culte ale vegetației. Acum se aduc ramuri la deregii caselor, se bea vin cu pelin, fetele pun pelin sub pernă, ca să-și viseze ursitul, iar flăcăii poartă flori la pălărie.

Dragă puiule de român,

Când ai scris sau ai primit ultima dată o scrisoare? Poate îți e dor să te așezi în fața unei foi de hârtie pe care s-o umpli cu gânduri bune pentru cineva drag... sau poate n-ai simțit niciodată bucuria de a lipi un timbru de un leu pe plic.

Dacă ți-am făcut poftă de scris, nu mai aștepta! Scoate stiloul de la naftalină și așterne, așa cum te-oi pricepe mai bine, o bucată de Românie...

Afiș

Correspondență

Sărut mâna!

Să știți că tare mult m-am bucurat să văd că ați primit cu brațele deschise inițiativa mea. Acest lucru îmi dă speranță că o să iasă ceva frumos și că mai mulți copii (indiferent de vârstă) vor simți fericirea pe care o am eu când trimit scrisori. Cred că e important să apreciem lucrurile bune pe care le mai avem în România și să luptăm pentru ele... V-am scris mai jos câteva rânduri pentru revistă, sper să nu fie prea mult (am încercat să fiu cât mai concisă, deși nu mi-a prea ieșit).

Vă mulțumesc încă o dată și abia aștept să primesc gânduri bune învelite în plic. Am uitat un lucru: să le spuneți copiilor că vor primi răspuns la scrisoare, acest lucru poate o să-i motiveze :).

Să aveți o zi frumoasă în continuare!

Georgiana Ardelean

SCRISOARE CĂTRE ȚARA

Coordonator: bibliotecar Marinela Rusu

Anul trecut școlar, Georgiana, o fostă elevă a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”, a făcut colegilor ei mai mici o invitație inedită. Acea de a scrie scrisori.

Ca să fim sinceri, a fost destul de dificil să acceptăm ideea:

- „Cum? Să scriem o scrisoare? Bunicii trimiteau scrisori!”
- „De ce să scriu o scrisoare? Și de ce să merg la Poștă? Eu trimit mesaj pe mail !!!”
- „Eu am fost în vacanța de vară în Austria...”

Cu puțină muncă de convingere și multe explicații, ne-am apucat de treabă. Vă invităm să citiți câteva scrisori și să călătoriți cu noi prin locurile frumoase din țara noastră.

Dragă cititorule,

Georgiana Ardelean mă numesc. Am absolvit *Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”* în 2011, iar acum sunt studentă în anul III la Facultatea de Litere din Sibiu. Printre altele, îmi place să trimit scrisori; e una dintre micile bucurii care-mi fac viața frumoasă.

Proiectul „**Scrisoare pentru țara mea**” s-a născut din dorința de a readuce la viață arta de a scrie gânduri bune cu condeiul pe hârtie, de a ne redescoperi valorile și tradițiile, dar mai ales pentru ca și tu să simți cum e să împărtășești bucurii

Dragă Georgiana,

Salut! În ultima ta scrisoare m-ai întrebat cum comunic eu și cum comunicau părinții și bunicii mei. Ei bine, nu te mai întreba. Eu am reușit să dezleg tainele din spatele scrisului.

Eu, sincer să fiu, am scris doar două scrisori de mână, restul l-am realizat pe calculator cu ajutorul e-mail-ului. Mi se pare mult mai complicat să scrii de mână, când poți scrie pe calculator, dar scrisul are avantajele lui: de exemplu, înveți să scrii mai frumos, mai repede și mai corect.

Părinții mei au scris multe scrisori încă de când erau mici, fie lui Moș Crăciun pentru a cere cadouri, fie prietenilor de corespondență de peste hotare. După ce s-a inventat internetul au început și ei să trimită e-mail-uri.

După părerea mea, este mult mai simplu să stai în pat cu laptop-ul în brațe, când afară este o zi furtunoasă de iarnă, decât să mergi la poștă, riscând să fi lovit de un fulger; dar nu asta este ceea ce vreau să zic.

E-mail-ul este superior scrisorii datorită faptului că este o modalitate de comunicare mult mai comodă pentru utilizator. Cu toate acestea, unii oameni mai trimit încă scrisori doar din plăcerea și dorința de a scrie.

Aștept să îmi trimiți o scrisoare în care să-mi spui părerea ta despre acest text scris de mine, dacă vrei, bineînțeles.

Prietenul tău,
Sebastian

Lupean Sebastian, clasa a VIII-a A

Dragă prietenă,

În acest moment îți scriu de pe țărmul Mării Negre al Ucrainei. Eu, împreună cu verișorii mei din Chișinău, am venit aici să ne petrecem o săptămână din vacanța de vară.

Drumul a fost obositor, dar am ajuns la prima oră a dimineții, atunci când soarele răsărea și în fața mea a apărut o întindere nesfârșită a mării albastre. Am simțit briza răcoroasă pe obraji și aerul pur pe care îl respiram. A fost superb să văd cum soarele răsărea din apă, dincolo de linia orizontului.

Într-o zi, împreună cu rudele mele am fost și am vizitat orașul Odessa. Este un oraș cu cel mai mare port maritim din Ucraina. Aseară, când marea era mai liniștită, am văzut niște delfini, care încercau să se împrietenească cu oamenii. Totul este foarte frumos aici. Îmi este foarte dor de tine! Sper să ne revedem.

Cu drag, Maria

Tudorache Maria, clasa a V-a B

Dragă Ștefan,

A trecut mult timp de când nu mai am nici o veste de la tine. Aș dori să vizitezi Sibiul pentru că este un oraș minunat. Găsești în centru zidurile și turnurile unei cetăți bătrâne, un turn înalt – Turnul Sfatului – din care vezi orașul și împrejurimile și Podul Mincinoșilor.

Legenda spune că băieții și fetele care mergeau în trecut pe acest pod, se mințeau spunând lucruri neadevărate despre ei.

Iarna, Sibiul este magic, poleit cu alb-argintiu, dar acum vine primăvara și florile castanilor vor parfuma atmosfera.

Te aștept, Adi

Adrian Ursu, clasa a V-a A

Câteva destinații turistice pe care vi le recomandăm:

În această vacanță am fost la mare cu părinții mei. În Constanța am vizitat multe muzee, am fost la Delfinariu și la Planetariu. După ce am plecat de la Constanța vacanța mea nu s-a terminat. Am fost la Târgu Jiu unde am vizitat Poarta Sărutului, Masa tăcerii și Coloana Infinitului. După ce am petrecut trei zile la Târgu Jiu am plecat la Timișoara. Acolo am fost prima oară în centrul orașului unde m-am distrat. Am plecat după o săptămână, dar am plecat la munte la aer curat, iar Păltinișul este locul cel mai potrivit. Am făcut poze când mă urcam pe munte. În sfârșit după trei săptămâni am ajuns acasă în Sibiu.

Diana Seicean, clasa a V-a A

Dintre locurile pe care le-am vizitat vara trecută, vă recomand cu multă căldură Castelul Bran, locul în care a trăit voievodul nostru Vlad Țepeș. Uitându-mă la camerele frumos decorate, mi-am imaginat cum erau vremurile trecute cu regi și regine, prinți și prințese.

Olivia Roberts, clasa a V-a A

Iarna acesta am fost la Predeal și mi-a plăcut foarte mult. Cu ce nu am fost de acord a fost faptul că stăteam la coadă 15 minute, urcam 8 și coboram într-unul, dar în rest a fost frumos. Pârțiile erau foarte bune și întotdeauna curățate, ca de exemplu acum două zile când ne întrerupeau tot la 2 ore să curețe pârțiile.

Am uitat să vă spun că oamenii de acolo erau foarte primitivi și prietenoși.

De-abia aștept să mai merg și la anul pentru a admira munții și împrejurimile.

Victor Mitea, clasa a VII-a B

Adela Florea, clasa a VI-a B

Acum doi sau trei ani, ne-am gândit să mergem la Cetatea Neamțului. După un drum destul de scurt cu mașina, am ajuns la destinație. Mașinile nu puteau urca până sus la cetate așa că, spre bucuria noastră, am urcat pe jos. Priveliștea era uimitoare. După o jumătate de oră de urcuș am ajuns la cetate. Acolo era ca în rai. Un pâraiaș micuț curgea încet pe lângă noi, aerul era curat, dar cel mai frumos lucru era cetatea. Nu te puteai abține să nu o explorezi.

Am intrat printr-o poartă mare (Sorin, cel mai bun prieten a locuit tot timpul în Suceava, așa că știa tot. El era ghidul nostru). Înăuntru era ca un fel de muzeu: o zonă verde cu sculpturi de piatră, un depozit de arme, sala de sfat, sala cavalerilor etc. Cea mai frumoasă parte dintre toate era priveliștea. De pe un turn se vedeau pădurea, un râu, niște păsărele mici și un soare cald.

A fost cea mai frumoasă experiență pe care am avut-o până acum!

Ionuț Topor, clasa a V-a A

Locul despre care vreau să vă vorbesc este Alba Iulia. Acolo puteți vedea, în fiecare sâmbătă, schimbarea gărzilor.

În cetate, pe pod, gărzile fac un adevărat spectacol cu puștile, îmbrăcați în haine vechi, de gardă; două sau patru gărzi își schimbă locul, soldații din garda călare fac paradă și soldații din artilerie trag cu tunul.

Mi-a plăcut foarte mult să văd aceste spectacole.

Voicu Patricia, clasa a V-a A

Gânduri...

În mintea unui copil, o vacanță perfectă ar însemna multă distracție și gălăgie, dar pentru nu și pentru adulți, care consideră că acestea sunt doar copilării care nu-și au rostul.

Vacanța perfectă este cea în care te distrezi, dar ai și puțin liniște. Vacanța mea la mare a fost una foarte interesantă, deoarece pe plajă se organizează concursuri și jocuri care mai de care, găsești oameni care încearcă să își vândă produsele, fie că sunt utile sau nu.

Fiecare om vede în felul lui distracția pe plajă, însă unii nu vor decât să stea întinși pe prosop la plajă și nu doresc să încerce minunatele atracții ale Costineștiului.

Antonia Popescu, clasa a V-a A

Vara trecută a fost plină de surprize.

Am vizitat o cetate numită Enisala. Vestigiile arheologice sunt foarte bine conservate: cărămizile nu sunt foarte sparte, scândurile au încă culoarea de maroniu deschis, în câteva cuvinte, este îngrijită. Cetatea este înconjurată cu ziduri de apărare.

Am intrat în cetate pe o porțiță de lemn mică și rezistentă. Înăuntru am văzut mai multe căsuțe lipite de zid. Cu mult timp în urmă, în aceste căsuțe erau herghelii și fierării. Peste tot, pe jos, erau numai paie. În curtea centrală puteți vedea un donjon gigantic și niște ziduri foarte groase. Tot în curte am găsit și un puț și o ultimă herghelie. Pe interior, zidurile sunt împânzite de iederă.

M-am urcat într-un turnuleț și am văzut cum începea să apună soarele, munții parcă îți trimiteau o adiere răcoroasă iar brazii, un miros care te înviora... Dar, din păcate, a trebuit să plec.

Când voi fi mare sigur voi merge din nou la cetatea care m-a impresionat cel mai mult!

Adi Ursu, clasa a V-a A

Ocna Sibiului este un loc foarte frumos. Apa din lacurile sărate vindecă unele boli sau răni. Acolo te poți relaxa, e liniște pretutindeni, doar dimineața se aud găinile, câinii și cocoșii localnicilor. Seara poți privi pe cerul senin fără nici un nor stelele luminoase și luna strălucitoare. La câmp poți să stai ca pe plajă iar lacurile de acolo sunt ca marea... Gâștele gâgâie, iar aripile păsărilor care ies din apă sunt gălăgioase, dar scot un sunet chiar plăcut.

Ocna Sibiului nu este doar o stațiune cu lacuri sărate ci este și un loc pitoresc, cu liniște și peisaje frumoase.

Daria Vișa, clasa a V-a A

Gânduri...

Cred că a compune o scrisoare e ceva unic. Îți aduci aminte de întâmplările trăite, le selectezi și apoi le pui pe o foaie de hârtie. Poți să scrii despre locurile minunate pe care le-ai văzut în vacanța de vară sau despre o simplă întâlnire cu prietenii.

Din păcate, nu mulți oameni mai corespund prin scrisori. Parcă sau pierdut..., unii nici nu știu ce trebuie să scrie.

Daniel Alboiu, clasa a VI-a B

Proiectul ”**Identități culturale locale**”, realizat în colaborare cu *Grupul pentru Inițiativă Locală CORONA*, Brașov și cu *Muzeul de Etnografie Universală ”Franz Binder”* din Sibiu, le-a oferit elevilor de gimnaziu din calasa a VII-a B posibilitatea de a descoperi câteva dintre personalitățile Sibiului: exploratorul Franz Binder și scriitorul contemporan, Radu Vancu. La întâlnire au participat: scriitorul Radu Vancu, Cristian Pralea – specialist în studii interculturale, Angela Dobrescu – sociolog.

Lansarea proiectului și motivația: Pe urmele lui Franz Binder

- elevii clasei a VII-a B au vizitat Muzeul de Etnografie Universală ”Franz Binder”, pentru a descoperi personalitatea exploratorului și colecționarului Franz Binder, originar din Sebeș;
- ghidul muzeului i-a invitat pe elevi să descopere și să-și noteze exponatele care au fost donate de Franz Binder. Au primit informații referitoare la stilul de viață, ocupațiile, vestimentația popoarelor africane;
- exprimarea, în scris, a preferințelor în raport cu exponatele descoperite de ei înșiși ca aparținând lui Franz Binder. S-a realizat un tur al galeriei, fiecare elev exprimându-și într-un enunț preferința pentru un anumit exponat, oferind și o motivație pentru alegerea sa;
- scrierea articolului (elevii care au participat la Tabăra de Jurnalism, Cluj) pentru revista liceului.

Mini-lecția

1. Motive africane în arta decorativă

Pentru început, mi-am dorit să stimulez imaginația copiilor, invitându-i la un atelier mai puțin convențional, dar care le-a adus satisfacții nebănuite. Am creat diverse obiecte de design ambiental, după binecunoscuta tehnică a decupajului (sau tehnica servețelului), toate având motive africane.

Proiect educațional „Pe urmele lui Franz Binder”

Coordonator: prof. Marcela Ciobănuț

Fiecare elev a putut confecționa orice obiect dorit: casete de bijuterii, semne de carte, cufere, obiecte din sticlă cu utilitate diversă, etc. Încântanți de ceea ce au creat, mulți dintre ei au remarcat că aceste obiecte au valoare sentimentală, că pot fi, eventual, dăruite celor dragi. Așa a procedat și colecționarul Franz Binder, care a ales să doneze obiectele aduse din Africa, pentru a fi prezentate publicului larg.

Întrucât a fost creat și un cufăr asemănător unei cărți, i-am provocat pe elevii mei să-i ”scriem” noi paginile cu povești africane. Sarcina lor a fost să descopere, într-un interval de 2-3 zile, asemenea texte, având la îndemână Internetul.

2. Cufărul cu povești... africane. Odată încheiată etapa căutării poveștilor africane, acestea au fost scrise sub forma unor papirusuri miniaturale, fiecare poveste fiind citită la finele unei ore de curs.

3. Povestea unei călătorii: ”Shilluk. Scrisoare despre Franz Binder” - Radu Vancu (invitație la lectură, completarea Jurnalului de lectură, discuții).

4. Povestea unei povești (atelier de scriere creativă).

prof. **Marcela Ciobănuț**

Un pas spre cunoaștere

În data de 9 octombrie 2013, elevii clasei a VII-a B au vizitat, însoțiți de profesorul coordonator, Marcela Ciobănuș, în cadrul unui proiect extrașcolar, Muzeul de Etnografie Universală „Franz Binder”, din Sibiu.

Mai întâi de toate, ei au fost întâmpinați cu căldură de către personalul muzeului. Ghidul, Raluca Andrei, le-a făcut o scurtă prezentare despre Franz Binder. Marele explorator s-a născut în Sebeș, în anul 1824, într-o familie de farmaciști. El a întreprins o lungă călătorie în Orientul Apropiat și în Africa, motivat printre altele și de dorința de a-și găsi fratele vitreg, pe Samuel, căruia i se pierduse urma. Franz Binder s-a întors definitiv în țară în 1862, donând peste 500 de exponate.

Mai apoi, elevii au fost distribuiți în trei grupe. Fiecare echipă avea sarcina de a studia în amănunt o cameră și de a o prezenta colegilor. Colegii noștri au dat dovadă de atenție distributivă, de interes și de solidaritate. Câteva dintre exponatele văzute acolo sunt: luleaua unui preot kudșur (aducătoare de ploaie, din Sudanul de Sud), monedă de schimb „loggoculutti”, baston de luptă din lemn de tamarin, scut din piele de elefant, arc pentru apărare, pumnal etc. Elevii au rămas impresionați de o brățară de picior, datorită greutateii și mărimii pe care o avea aceasta.

De asemenea, ei au aflat că locuitorii Africii se deosebeau sub aspect social astfel: săracii erau goi, doar unși cu grăsime, păstorii erau albi, fiind acoperiți doar cu cenușă, bogații erau vopsiți în roșu (amestecau pământ roșu cu cenușă), iar femeile foloseau lutul drept fixativ natural pentru păr.

În final, elevii au primit cadou o carte intitulată „*Shilluk. Scrisoare despre Franz Binder*” scrisă de Radu Vancu. Copiilor le-a plăcut mult vizita la acest muzeu, caracterizându-l ca fiind o experiență unică, deoarece a fost un prilej inegalabil pentru ei de a afla lucruri noi despre tradițiile și cultura africană.

(Au consemnat: **Paștiu Andreea, Ion Andrada, Roxana Vasii**, eleve în clasa a VII-a B, la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” - Sibiu)

Jurnal de călătorie

9 octombrie 2013 – în vizită la Muzeul de Etnografie Universală „Franz Binder”

Săptămâna trecută, miercuri, am fost la Muzeul „Franz Binder”, din Sibiu. În acest muzeu se află exponate aduse de Franz Binder de pe unde a călătorit, căutându-și fratele vitreg. De pe unde a fost el a primit cadou, în semn de prietenie, diferite lucruri. Pe mine m-a impresionat faptul că el a donat aceste obiecte, în loc să le păstreze pentru el. Și mie mi-ar plăcea să călătoresc ca Franz Binder, să merg la vânătoare de elefanți.

Mi-a plăcut mult camera în care era sarcofagul. Mi-au plăcut și alte lucruri ca: buzduganul de fier de rinocer, tolba cu 23 de săgeți, arcul înfășurat în piele de șarpe, baston de luptă din lemn de tamarin, brățari din metal, toiag de fier pentru preot. (**Daniela Mărgărit**)

Muzeul de Etnografie Universală din Sibiu, situat în Piața Mică, are numele de Franz Binder, după exploratorul sas, Franz Binder care a călătorit în Orient și Africa. El s-a născut în anul 1824 în Sebeș, provenind dintr-o familie de farmaciști.

Foarte multe exponate din acest muzeu provin din Africa și din țările Orientului. Mi-aș fi dorit și eu să merg într-o călătorie lungă și interesantă ca domnul Franz Binder, dar prin prisma obiectelor uimitoare aduse de el în România pot măcar să îmi imaginez cum ar fi viața de acolo. Am fost uimit când am văzut vestimentația foarte simplă pe care o aveau oamenii din Africa. Singura diferență între clasele sociale era faptul că săracii se ungeau cu grăsime, oamenii mai bogați se ungeau cu cenușă din bălegar, deoarece ei își permiteau să crească animale, iar șefii de trib și oamenii importanți se ungeau cu piatră roșie și cenușă. Aveau destul de puține accesorii și acestea simple, cum ar fi brățara de picior, pentru femei. Am văzut o varietate de arme, de la cuțite până la sulițe de vânat pești sau scuturi din piele de elefant. Când am văzut atâtea arme, primul lucru care mi-a venit în minte a fost faptul că se bazau foarte mult pe vânătoare și aveau, probabil, niște tradiții care constau în lupte ușoare între bărbați pentru a-și arăta curajul sau poate chiar lupte între triburi pentru teritoriu sau animale.

Pe lângă arme, haine și stilul de viață, am observat niște decorațiuni foarte frumoase. De asemenea, am văzut și câteva pipe frumos sculptate în lemn în formă de cap de om.

(Adrian Ionescu)

Vizita la acest muzeu a fost interesantă. Am aflat lucruri noi, am văzut obiecte de acum 150 de ani. Ca de exemplu: obiecte muzicale, precum fluierul din grupul cultural Sudanul de Sud, și mandolina (Cairo- Egipt); obiecte de luptă, precum arcul pentru pararea loviturilor, arcul cu coardă, învelit în piele de șarpe, cuțitul de parat, pumnalul cu teacă.

M-a impresionat cel mai mult cuțitul de parat, mambuta. Are o formă curbată, un mâner din lemn în trei trepte: treapta dinspre lama cuțitului este învelită într-o spirală de fier pentru întărire; lama din fier are formă de seceră și prezintă o nervură centrală bine reliefată; la baza lamei există trei perforații indicând rangul posesorului.

(Mihai Vasiliu)

Mi-a plăcut foarte mult vizita la muzeu, deoarece am învățat ceva nou. Am aflat despre Franz Binder că s-a născut în 1824, în Sebeș. În 1849 a plecat la Constantinopol, apoi la Bagdad, cu catârul. În anul 1850 ajunge în Africa la Cairo unde a ajuns să fie un bun negustor. În 1857 ajunge viceconsul, fiind primul european care ajunge în Africa, în apropierea Ecuadorului. În 1862 se întoarce în țară definitiv, donând cele 500 de obiecte Școlii din Sebeș și Asociației Transilvania. Iată câteva dintre obiectele donate de Franz Binder: lance de prins pește, tolbă cu 23 de săgeți, baston de luptă din lemn de tamarin, arc înfășurat în piele de șarpe, moneda de schimb „Loggo-Kulutti”, arc pentru pararea loviturilor măciucilor de luptă, buzdugan din corn de rinocer etc.

(Andreea Topârcean)

Am aflat că muzeul de etnografie din Sibiu poartă numele unui explorator pe nume Franz Binder. El a adus majoritatea exponatelor din muzeu.

M-a impresionat foarte mult felul în care am fost primiți de către personalul muzeului, iar doamna (îmi pare rău, dar nu i-am reținut numele), care ne-a prezentat viața lui Franz Binder și toate exponatele, a avut răbdarea să ne răspundă tuturor, pe rând. Mi-au plăcut, în special, arcul pentru apărare, scutul din piele de elefant și un pumnal.

(Bogdan Velțan)

...În timpul vizitei la muzeu, am aflat câte ceva despre marele explorator. Franz Binder s-a născut în Sebeș în anul 1820. Părinții săi erau farmaciști. Am aflat că el a început să-și caute fratele vitreg, Samuel Mauksch. Franz Brinder a fost primul român ce a ajuns în insula Shilluk. S-a întors înapoi în țară în 1862, donând peste 500 de obiecte. Din păcate, în 1875, Franz Binden a murit de pneumonie.

Acest muzeu a fost înființat în anul 1993. Pe parcursul vizitei am aflat câteva curiozități despre africani, cum ar fi faptul că tatuajele lor însemnau mereu ceva și practicau numeroase ritualuri.

La un moment dat am fost împărțiți în trei grupe. Fiecare grupă avea o cameră cu exponate donate de acest explorator, ca de exemplu: lulea a unui preot kudșur (aducător de ploaie) din Sudanul de Sud, mandolină din Cairo (Egipt), acoperământ de cap al unui șef de familie, mărgelile de sticlă apalină din Sudanul de Sud, ou de struț din Sudan, gravat la Cairo. *(Andrada Ion)*

... Am aflat multe detalii despre lumea africană, prin obiectele străvechi aduse de Franz Binder. Din călătoriile sale prin acele locuri mi-au atras atenția: salba din vertebre de șarpe, colierul din mărgelile albastre, cornul de vită pentru piperul roșu.

Cel mai mult m-a impresionat că pe acele vremuri femeile își încrețeau părul cu lut și că oamenii nu se deosebeau prin articolele vestimentare, ci prin culoarea pielii. Cei săraci erau unși doar cu grăsime, păstorii erau acoperiți cu cenușă albă, iar cei bogați erau roșii datorită amestecului de cenușă și pământ roșu.

Franz Binder a constatat că la oameni nu contează culoarea pielii sau religia și că africanii, cu toate că sunt considerați o populație mai înapoiată, sunt în unele cazuri chiar mai civilizați decât noi.” *(Alexia Zeti)*

VIATA ÎN MIȘCARE - CONCURSUL DE BADMINTON

Coordonator: prof. Daniela Amariei

Scurt istoric:

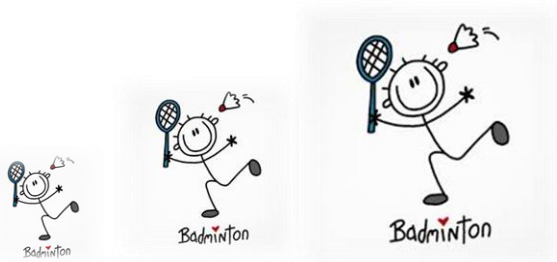
Badmintonul a apărut în China antică sub denumirea de „Di-Dsien-Dsi”. Primele rachete erau confecționate din lemn, uneori cu ornamente din aur și argint. De-a lungul timpului, jocul a cunoscut mai multe denumiri printre care: „poona”, „jeu volant”, „Oibane” ș.a.m.d.

Câteva date despre noi:

Echipa de badminton a școlii participă în fiecare primăvară la Campionatul Municipal și Județean, respectiv, în ultimii 2 ani, la etapa națională.

În școala noastră, timp de 10 ani, doamna profesoară Amariei Daniela organizează campionatul pe școală și pregătește elevii claselor de gimnaziu pentru campionate sau concursuri.

Alături de ceilalți copii de la Clubul din Copșa Mică și Liceul de Arte, facem schimb de tactici, ne sfătuim și ne ajutăm reciproc.

Bibliografie:

XXX – *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România*, București, Editura Aramis, 2002;

Webografie:

<https://www.google.ro/search?q=Badminton&source>, accesat la 02.03.2014.

Logo-uri

Campionatul de Badminton este în desfășurare. Elevii noștri au obținut:

- faza municipală: locul I și III la fete și locul II la băieți
- faza județeană: locul III fete și locul II băieți

Știați că....

- Momentan în țară se află foarte puține cluburi sportive de badminton;
- Țările cu tradiție în acest joc sunt: Irlanda, Anglia, Franța, Italia, R.D. Germană, apoi au apărut noi membri: Slovacia, Cehia, Polonia, Ungaria, Bulgaria etc.;
- La competițiile naționale sau europene, badmintonul se joacă pe un covor special care costă aproximativ 5000 de euro;
- În ultimii 5 ani, campionatele europene au fost consecutiv câștigate de Danemarca;
- La nivel mondial, printre țările clasate pe primele locuri se numără: China, Japonia, Coreea, Indonezia, Thailanda și India;
- Sportivii români cu cele mai bune rezultate în anul 2013 sunt: Călin Turcu (București), Octavian Tache (Bacău) și Alexandru Todoarcă (Bacău).

Articol realizat de :

Denisa Hampu, clasa a VIII-a B

Elevi premiați la olimpiade și concursuri școlare și extrașcolare

Olimpiada de tehnologie

- ✓ **Teodora Trif**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul I, **calificată la olimpiada națională**
- ✓ **Octavian Ianc**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul II
- ✓ **Diana Seician**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Irina Perișan**, clasa a VI-a A – etapa locală – Locul I
- ✓ **Emilia Băilă**, clasa a VI-a B – etapa locală – Locul II
- ✓ **Alexandra Tarcea**, clasa a VI-a B – etapa locală – Locul III
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul III
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul II
- ✓ **Maria Prodan**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Horățiu Udrea**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul III

Olimpiada de istorie

- ✓ **Elvis Maxim**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul II
- ✓ **Iulia Stăneci**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul II
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – etapa locală – Locul III

Olimpiada de limba română

- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul I – **calificată la etapa națională**
- ✓ **Diana Gușe**, clasa a V-a B – etapa locală – Locul II, etapa județeană – Locul II
- ✓ **Ioana Matei**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Teodora Minea**, clasa a VI-a B – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul I – **calificată la etapa națională**
- ✓ **Oana Corobană**, clasa a VI-a B – etapa locală – Locul II, etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Teodora Bratu**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Locul II
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul II, etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Daria Cîrstea**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Teodora Bărburiceanu**, clasa a VIII-a A – etapa locală – Locul I, etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Cristina Paisz**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul II, etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul III

Olimpiada de biologie

- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul I – etapa județeană – Locul II
- ✓ **Andreea Paștiu**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul II
- ✓ **Denisa Faraon**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul III
- ✓ **Mihai Vasii**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul III
- ✓ **Bogdan Victor**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul III
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul I – etapa județeană – Mențiune I
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul II
- ✓ **Maria Prodan**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul II
- ✓ **Ioana Negrea**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul III

Olimpiada de informatică

- ✓ **Dumitru Răzvan**, clasa a VII-a B – etapa județeană – Locul I, **calificat la olimpiada națională**

Olimpiada de chimie

- ✓ **Vlad Păun**, clasa a VIII-a A – etapa locală – Locul II – etapa județeană – Locul III
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – etapa locală – Locul I – etapa județeană – Locul I – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Iulia Stăneci**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul VI - Mențiune

Olimpiada de Matematică

- ✓ **Rareș Miclea**, clasa a V-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Raluca Puștea**, clasa a V-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Octavian Ianc**, clasa a V-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Roxana Domnariu**, clasa a V-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Ioana Matei**, clasa a V-a B – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Premiul III
- ✓ **Horia Radu Rusu**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Mențiu
- ✓ **Darius Șandru**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Alexia Cîșmăroiu**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Ruxandra Fleșeriu**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Alexandru Cocîndă**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Horățiu Udrea**, clasa a VIII-a B – etapa județeană – Premiul III
- ✓ **Cristian Volosciuc**, clasa a VIII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Teodora Bărburiceanu**, clasa a VIII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – etapa județeană – Mențiune
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – etapa județeană – Mențiune

Mihai Ghișe din clasa a VII-a A a obținut **Medalie de bronz** la faza națională a Olimpiadei de Matematică, aprilie, 2013.

Olimpiada de geografie

- ✓ **Teodora Trif**, clasa a V-a A – etapa locală – Locul I
- ✓ **Dragoș Voinea**, clasa a V-a B – etapa locală – Locul II
- ✓ **Dragoș Mihălescu**, clasa a V-a B – etapa locală – Locul I
- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – etapa locală – Locul III
- ✓ **Mircea Branga**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul I
- ✓ **Ștefan Neagoi**, clasa a VII-a B – etapa locală – Locul II
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – etapa locală – Locul III
- ✓ **Vlad Mihali**, clasa a VIII-a B – etapa locală – Locul IV

Olimpiada de germană

- ✓ **Emma Roberts**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Locul II – A2
- ✓ **Ioana Negrea**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Locul I – A1
- ✓ **Mădălina Eparu**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Locul III – A1

Olimpiada lingvistică

- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – Locul I etapa județeană – **calificată la națională**
- ✓ **Emma Roberts**, clasa a VII-a A - Locul II etapa județeană
- ✓ **Denisa Hampu**, clasa a VIII-a B – Locul I, etapa județeană – **calificată la națională**

Olimpiada de fizică

- ✓ **Horia Radu Rusu**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Ioana Bumbuc**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Mihai Neagu**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Medalie de aur
- ✓ **Daniel Alboiu**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Medalie de argint
- ✓ **Tanke Kolkhuis**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Medalie de argint
- ✓ **Oana Pavel**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Medalie de argint
- ✓ **Alexandra Tarcea**, clasa a VI-a B – etapa județeană – Medalie de argint
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Medalie de bronz
- ✓ **Christian Bratu**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Medalie de bronz
- ✓ **Cristian Buta**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Mențiune de onoare
- ✓ **Karina Dragoe**, clasa a VI-a A – etapa județeană – Mențiune de onoare
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Răzvan Udrea**, clasa a VII-a B – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Ruxandra Fleșeriu**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Medalie de bronz
- ✓ **Daria Cîrstea**, clasa a VII-a A – etapa județeană – Mențiune de onoare
- ✓ **Andreea Paștiu**, clasa a VII-a B – etapa județeană – Mențiune de onoare
- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a B – etapa județeană – Mențiune de onoare
- ✓ **Horățiu Udrea**, clasa a VIII-a B – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – etapa județeană – Medalie de aur – **calificat la etapa națională**
- ✓ **Vlad Mihali**, clasa a VIII-a B – etapa județeană – Medalie de bronz

Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică "Aurel Vlaicu"

- ✓ **Horia Radu Rusu**, clasa a VI-a B – Premiul I și trofeul „Aurel Vlaicu”
- ✓ **Irina Perișanu**, clasa a VI-a A – Premiul II
- ✓ **Ioana Bumbuc**, clasa a VI-a A – Premiul III
- ✓ **Diana Drăghiciu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Teodora Minea**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Alexandra Tarcea**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Daniel Alboiu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Mihai Neagu**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Tanke Kolkhuis**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Raluca Handrea**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Karina Dragoe**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Teodora Ghișe**, clasa a VI-a A – Mențiune

Cangurul – Limba Germană

- ✓ **Patrick Pascu**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Emma Roberts**, clasa a VII-a A – Locul I
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – Locul II
- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a B – Locul III
- ✓ **Andreea Paștiu**, clasa a VII-a B – Mențiune
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Locul I

Cangurul – Limba Engleză

- ✓ **Diana Gușe**, clasa a V-a B – Locul I
- ✓ **Rareș Miclea**, clasa a V-a A – Locul II
- ✓ **Dragoș Mihălescu**, clasa a V-a B – Locul III
- ✓ **Olivia Roberts**, clasa a V-a A – Mențiune
- ✓ **Ioana Bumbuc**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Tanke Kolkhuts**, clasa a VI-a A – Locul II
- ✓ **Mihai Neagu**, clasa a VI-a A – Locul III
- ✓ **Băilă Emilia**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Emma Roberts**, clasa a VII-a A – Locul I
- ✓ **Paul Nate**, clasa a VII-a B – Locul II
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a A – Locul III
- ✓ **Daria Cîrstea**, clasa a VII-a A – Mențiune
- ✓ **Vlad Păun**, clasa a VIII-a A – Locul I
- ✓ **Adriana Cucu**, clasa a VIII-a A – Locul II
- ✓ **Elvis Maxim**, clasa a VIII-a B – Locul III
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Mențiune

Cangurul – Limba Franceză

- ✓ **Patrick Pascu**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Raluca Motronea**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Maria Sasu**, clasa a VI-a A – Locul II
- ✓ **Ștefan Câmpean**, clasa a VI-a A – Locul III
- ✓ **Tanke Kolkhut**, clasa a VI-a A – Mențiune
- ✓ **Alin Zaharie**, clasa a VIII-a A – Locul I
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – Locul II
- ✓ **Andreea Apostol**, clasa a VIII-a A – Locul III
- ✓ **Adriana Cucu**, clasa a VIII-a A – Mențiune

Cangurul – Limba și Literatura Română

- ✓ **Diana Gușe**, clasa a V-a B – Locul I
- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a A – Locul II
- ✓ **Cristian Mohai**, clasa a V-a B – Locul III
- ✓ **Anamaria Ungureanu**, clasa a V-a A – Mențiune
- ✓ **Horațiu Finica**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Patrick Pascu**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Alexia Cișmăroiu**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Mihai Neagu**, clasa a VI-a A – Locul I
- ✓ **Raluca Motronea**, clasa a VI-a A – Locul II
- ✓ **Maria Sasu**, clasa a VI-a A – Locul III
- ✓ **Horia Radu Rusu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a B – Locul I
- ✓ **Mihai Vulcan**, clasa a VII-a A – Locul II
- ✓ **Teodora Bratu**, clasa a VII-a A – Locul III
- ✓ **Alexandru Cocîndă**, clasa a VII-a A – Locul III
- ✓ **Alexandru Murariu**, clasa a VII-a A – Mențiune
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Locul I
- ✓ **Andreea Apostol**, clasa a VIII-a A – Locul I
- ✓ **Iulia Stănesci Coșerea**, clasa a VIII-a B – Locul II
- ✓ **Elvis Maxim**, clasa a VIII-a B – Locul III
- ✓ **Cristian Faloba**, clasa a VIII-a B – Mențiune

Concursul Interjudețean de Matematică „Regina Maria”

- ✓ **Rareș Miclea**, clasa a V-a – Marele premiu
- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a – Premiul I
- ✓ **Octavian Ianc**, clasa a V-a – Premiul II
- ✓ **Maria Tudorache**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Diana Seician**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Ioana Matei**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Teodora Trif**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Maria Ștefău**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Ana Maria Ungureanu**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Ana Popa**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Dragoș Axinte**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Paula Popescu**, clasa a V-a – Mențiune
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a – Premiul I
- ✓ **Horia Rusu**, clasa a VI-a – Premiul III
- ✓ **Ioana Bumbuc**, clasa a VI-a – Mențiune
- ✓ **George Potera**, clasa a VI-a – Mențiune
- ✓ **Alexia Cișmăroiu**, clasa a VI-a – Mențiune
- ✓ **Cristian Bratu**, clasa a VI-a – Mențiune
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a – Premiul I
- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a – Premiul III
- ✓ **Ruxandra Fleșeriu**, clasa a VII-a – Mențiune
- ✓ **Ștefan Neagoi**, clasa a VII-a – Mențiune
- ✓ **Andreea Paștiu**, clasa a VII-a – Mențiune
- ✓ **Teodora Bratu**, clasa a VII-a – Mențiune
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a – Premiul I
- ✓ **Tudor Colceriu**, clasa a VIII-a A – Mențiune
- ✓ **Andreea Apostol**, clasa a VIII-a – Mențiune
- ✓ **Horațiu Udrea**, clasa a VIII-a – Mențiune

Concursul Național „Evaluare în educație”, Regina Maria

- ✓ **Maria Tudorache**, clasa a V-a B – Premiul II
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Premiul I
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – Premiul III

Concursul Național „Euclid”, etapa I

- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – Locul I
- ✓ **Ioana Vasii**, clasa a V-a B – Locul III
- ✓ **Caius Lemăndroi**, clasa a V-a B – Mențiune
- ✓ **Octavian Mihu**, clasa a V-a B – Mențiune
- ✓ **Daniel Alboiu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Emilia Băilă**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Bianca Nedelcu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Diana Drăghiciu**, clasa a VI-a B – Mențiune
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Locul I

Concursul Național „Lumina Math”

- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – Locul III
- ✓ **Narcis Lascu**, clasa a V-a B – Mențiune
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – Locul III
- ✓ **Adrian Betea**, clasa a VIII-a A – Mențiune

Concurs interjudețean „Viitorii matematicieni” (Alba Iulia)

- ✓ **Diana Seicean**, clasa a V-a – Premiul I
- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a – Premiul I
- ✓ **Teodora Trif**, clasa a V-a – Premiul II
- ✓ **Rareș Miclea**, clasa a V-a – Premiul II
- ✓ **Ioana Matei**, clasa a V-a – Premiul II
- ✓ **Octavian Ianc**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Raluca Puștea**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Ana Maria Ungureanu**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Andreea Jampa**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Dragoș Mihălescu**, clasa a V-a – Premiul III
- ✓ **Horia Rusu**, clasa a VI-a – Premiul I
- ✓ **Ioana Bumbuc**, clasa a VI-a – Premiul II
- ✓ **Oana Balaci**, clasa a VI-a – Premiul III
- ✓ **Daniel Alboiu**, clasa a VI-a – Premiul III
- ✓ **Răzvan Dumitru**, clasa a VII-a – Premiul II
- ✓ **Andreea Paștiu**, clasa a VII-a – Premiul II
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a – Premiul II
- ✓ **Andrada Ion**, clasa a VII-a – Premiul III
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a – Premiul III
- ✓ **Ruxandra Fleșeriu**, clasa a VII-a – Premiul III
- ✓ **Ștefan Neagoi**, clasa a VII-a – Premiul III
- ✓ **Sebastian Lupean**, clasa a VIII-a A – Premiul I
- ✓ **Andreea Apostol**, clasa a VIII-a A – Premiul II
- ✓ **Tudor Colceriu**, clasa a VIII-a A – Premiul III
- ✓ **Teodora Bărburiceanu**, clasa a VIII-a – Premiul III

Concursul Național „Arhimede”

- ✓ **Ana Maria Ungureanu**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Dragoș Ștefănuță**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Octavian Ianc**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Roxana Domnariu**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Raluca Puștea**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Laurențiu Lupp**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Daniela Greavu**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Rareș Miclea**, clasa a V-a A – Premiul III
- ✓ **Patricia Voicu**, clasa a V-a A – Mențiune
- ✓ **Dragoș Axinte**, clasa a V-a A – Mențiune
- ✓ **Ștefania Prode**, clasa a V-a B – Premiul III
- ✓ **Diana Gușe**, clasa a V-a B – Mențiune
- ✓ **Eduard Faraon**, clasa a V-a B – Mențiune
- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – Mențiune

Concursul „Asociațiunea ASTRA și Marea Unire” – 95 de ani de la înfăptuirea Marii Uniri, organizat de Școala Generală „Regina Maria”

- ✓ **Mihai Ghișe**, clasa a VII-a A – Premiul I
- ✓ **Tania Trif**, clasa a VII-a A – Premiul I

Concursuri sportive

- Concursul de Badminton** ✓ **Maria Ștețiu**, clasa a V-a A – etapa municipală – Locul III, etapa județeană – Locul III
 ✓ **Cristian Buta**, clasa a VI-a A – etapa municipală – Locul II, etapa județeană – Locul II
 ✓ **Denisa Hampu**, clasa a VIII-a B – etapa municipală – Locul I
- Campionatul Național de Badminton, ianuarie 2014** ✓ **Alin Zaharie**, clasa a VIII-a A – Locul II
- Cupa de Toamnă de Taekwon-do ITF, 2013, Baia Mare** ✓ **Oana Maria Pavel**, clasa a VI-a B – Locul I (tull) și Locul I (luptă)
 ✓ **Andreea Pavel**, clasa a VIII-a B – Locul III (tull) și Locul III (luptă)
- Cupa Partizan de Taekwon-do ITF, 2013, Oradea** ✓ **Oana Maria Pavel**, clasa a VI-a B – Locul I (tull) și Locul I (luptă)
- Campionatul Național de Taekwon-do ITF, 2014, JUNIORI, Oradea** ✓ **Andreea Pavel**, clasa a VIII-a B – Locul I (tull)
- Campionat de Judo, Miercurea Ciuc** ✓ **Marius Șoaită**, clasa a VI-a B – calificat la faza națională
 ✓ **David Timbuș**, clasa a VI-a B – calificat la faza națională
- Campionatul de Fotbal „Cupa Viitorul”** ✓ **Andrei Simian**, clasa a VI-a B – echipa de fotbal C.S. Alma Sibiu - Locul II
- Campionat Național de Minivoley** ✓ **Deniz Vasilescu**, clasa a VI-a B
 ✓ **Diana Tocariu**, clasa a VI-a
 echipa calificată la Turneul Final de Minivolei Feminin
- Campionatul Național de Volei „Speranțe”** ✓ **Silvana Antonescu**, clasa a VIII-a B
 ✓ **Deniz Vasilescu**, clasa a VI-a B
 ✓ **Adriana Cucu**, clasa a VIII-a A
 echipa calificată la Turneul Semifinal de Volei Feminin
- Concursul de Natație „Memorial Schier Herman”, ediția a 5-a, Oradea** ✓ **Iustin Văidian**, clasa a VI-a B
- Cupa „Speranțelor” la Ski** ✓ **Eduard Faraon**, clasa a V-a B – Locul III
- Cupa Winners la Tenis de câmp, Cluj Napoca, 2013** ✓ **Alexandru Popa**, clasa a VI-a B – Locul II
- Cupa „Mülbach” la Tenis, Alba Iulia, 2013** ✓ **Alexandru Popa**, clasa a VI-a B – Locul II
- Cupa Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” la schi alpin și snowboard, ediția XXII, 2014** ✓ **Victoria Cioca**, clasa a V-a A – Locul I
 ✓ **Samuel Lazăr**, clasa a V-a A – Locul I
- Competiția Națională de Baschet** ✓ **Victor Bogdan**, clasa a VII-a B
 ✓ **Paul Bogdan**, clasa a VII-a B
 echipa calificată la Turneul Semifinal

- Streetball**, sesiunea 2013-2014 ✓ Ștefan Popa, clasa a VIII-a A – Locul III
- „Cupa Transilvaniei” la Baschet** ✓ Ionuț Topor, clasa a V-a A – Locul II
- Competiția Națională de Baschet „Baby Baschet”** ✓ Ionuț Topor, clasa a V-a A – Mențiune I
- Concursul Semimaraton Sibiu, 2013** ✓ Andrei Diaconescu, clasa a VIII-a B – Locul III
✓ Flavius Alexandrachi, clasa a VIII-a B – Locul II
- „Cupa Primăverii” la Handbal** ✓ Octavian Mihu, clasa a V-a B – Locul I
- Concursul Județean de Ecoturism „Orientare spre Ecoturism”** ✓ Roxana Domnariu, clasa a V-a A – Locul I
- Campionatul Național de Juniori, Sibiu, iunie 2013** ✓ Diana Cucerzan, clasa a VII-a B – Locul I la proba 3m, Locul I la proba 1m, Locul II la proba platformă
- Campionatul Național de Juniori, Bacău** ✓ Diana Cucerzan, clasa a VII-a B – trambulină, sincron, 3m – Locul II
- Concursul Internațional de Înot - Cupa Municipiului Sibiu, noiembrie 2013** ✓ Diana Cucerzan, clasa a VII-a B – sărituri în apă – Locul II la proba de 1m, Locul II la proba de 3m și Locul II la proba platformă
- Cupa Căliman**, concurs sub egida FRSB, Toplița, jud. Harghita, februarie 2014
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom special, Locul IV
- Cupa „Brașovia” la Ski** - Maria Târșia, clasa a VII-a A – Locul III
- Cupa „Comexin” la Ski** - Maria Târșia, clasa a VII-a A – Locul II
- Cupa Gheorgheni**, concurs sub egida FRSB, Borsec, jud. Harghita
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom special, locul III
- Cupa CSS Petroșani**, concurs sub egida FRSB, Transalpina Vidra, jud. Vâlcea
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom uriaș, locul IV
- Cupa Transalpina** ediția a II-a, Transalpina Vidra, jud. Vâlcea
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom uriaș, locul II
- Campionatul Național de Ski, Transalpina Vidra, jud. Vâlcea, concurs sub egida FRSB**
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – locul II, titlu de vicecampion național la categoria fete născute 2000/2001 (6.03.2014), calificare în lotul României desemnat să participe la concursul internațional schi Trofeo Topolino
- Concurs Internațional Ski Trofeo Topolino, Folgaria, Trentino Italia**, concurs sub egida FIS, FIS
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom uriaș, Locul 43 la categoria U14 fete născute 2000/2001
- Campionatele Cluburilor Sportive Școlare, Transalpina Vidra, jud. Vâlcea, concurs sub egida MECS¹**
✓ Maria Târșia, clasa a VII-a A – proba Slalom special, Locul V, proba Slalom uriaș, Locul V

Concurs Județean de Volei, fete – Locul II la faza municipală**Componenta echipei:**

- ✓ **Antonescu Sivana**, VIII B
- ✓ **Vasilescu Deniz**, VI B
- ✓ **Tocariu Diana**, VI B
- ✓ **Cucu Adriana**, VIII A
- ✓ **Cucu Daniela**, V B
- ✓ **Oprean Miruna**, V A
- ✓ **Ungureanu Anamaria**, V A
- ✓ **Butilcă Denisa**, VI B
- ✓ **Haj Hassan Gharaei Roxana**, VII A

Concurs Județean de Baschet, băieți – Locul I la faza municipală**Componenta echipei:**

- ✓ **Bogdan Paul**, VII B
- ✓ **Bogdan Victor**, VII B
- ✓ **Vasiu Vlad**, VIII A
- ✓ **Pascu Patrik**, VI A
- ✓ **Potera George**, VI A
- ✓ **Ghișe Mihai**, VII A
- ✓ **Colceriu Tudor**, VIII A
- ✓ **Pantiș Teodor**, VI A
- ✓ **Topor Ionuț**, V A
- ✓ **Popa Alexandru**, VI B
- ✓ **Cufteac Călin**, VII A
- ✓ **Iustin Văidian**, VI B

Cupa Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” la schi alpin și snowboard, ediția XXII, 2014

- ✓ **Lazăr Samuel**, V A – Locul I
- ✓ **Cioca Victoria**, V A – Locul I

Cupa „1DECEMBRIE” la Șah**Gimnaziu – fete:**

- ✓ **Ioana Matei**, V B – Locul I
- ✓ **Flavia Barbu**, VI A – Locul II

Gimnaziu – băieți:

- ✓ **David Timbuș**, VI B – Locul I
- ✓ **Narcis Lascu**, V B – Locul II
- ✓ **Caius Cezar Lemăndroi**, V B – Locul III
- ✓ **Mihai Iurian**, V B – Mențiune
- ✓ **Octavian Mihu**, V B – Mențiune
- ✓ **Horia Rusu**, VI B – Mențiune

Liceu – fete:

- ✓ **Anamaria Herciu**, IX E – Locul I
- ✓ **Crina Dăncăneț**, X A – Locul II

Liceu – băieți:

- ✓ **Cristian Prie**, XI A – Locul I
- ✓ **Sebastian Albu**, IX I – Locul II
- ✓ **Marius Dragomir**, X F – Locul III
- ✓ **Dăian Andrei**, XI E – Mențiune
- ✓ **Răzvan Cucerzan**, IX F – Mențiune
- ✓ **Radu Rusea**, X E – Mențiune
- ✓ **Radu Fântână**, XI I – Mențiune

Selecție realizată de prof. **Delia Șerb**

